ΣΑΒΒΑΤΟ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Τῇ 3ῃ Ἀπριλίου

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἦχος Δι

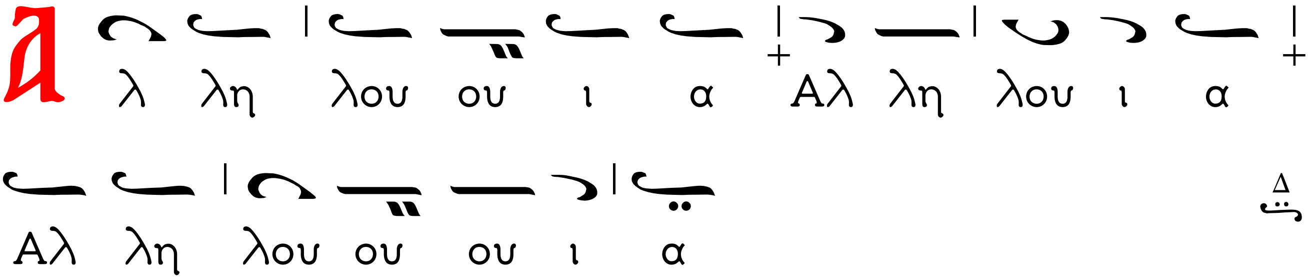

Στίχος α΄. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

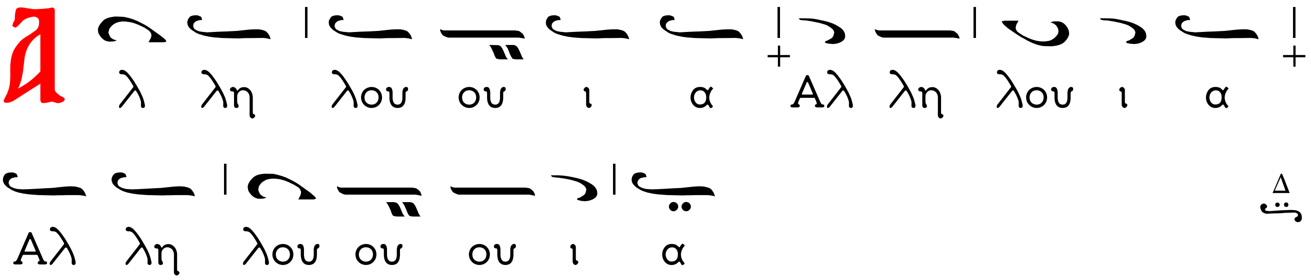

Στίχος β΄. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

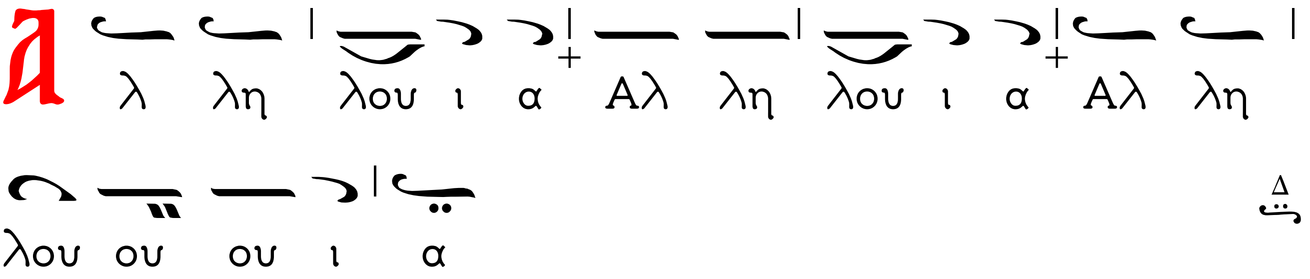

Στίχος γ´. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ου ι α

Μαρτυρικὸν Τροπάριον

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε χον
τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων αυ
τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε σω
θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας η
μων

Δόξα... Νεκρώσιμον

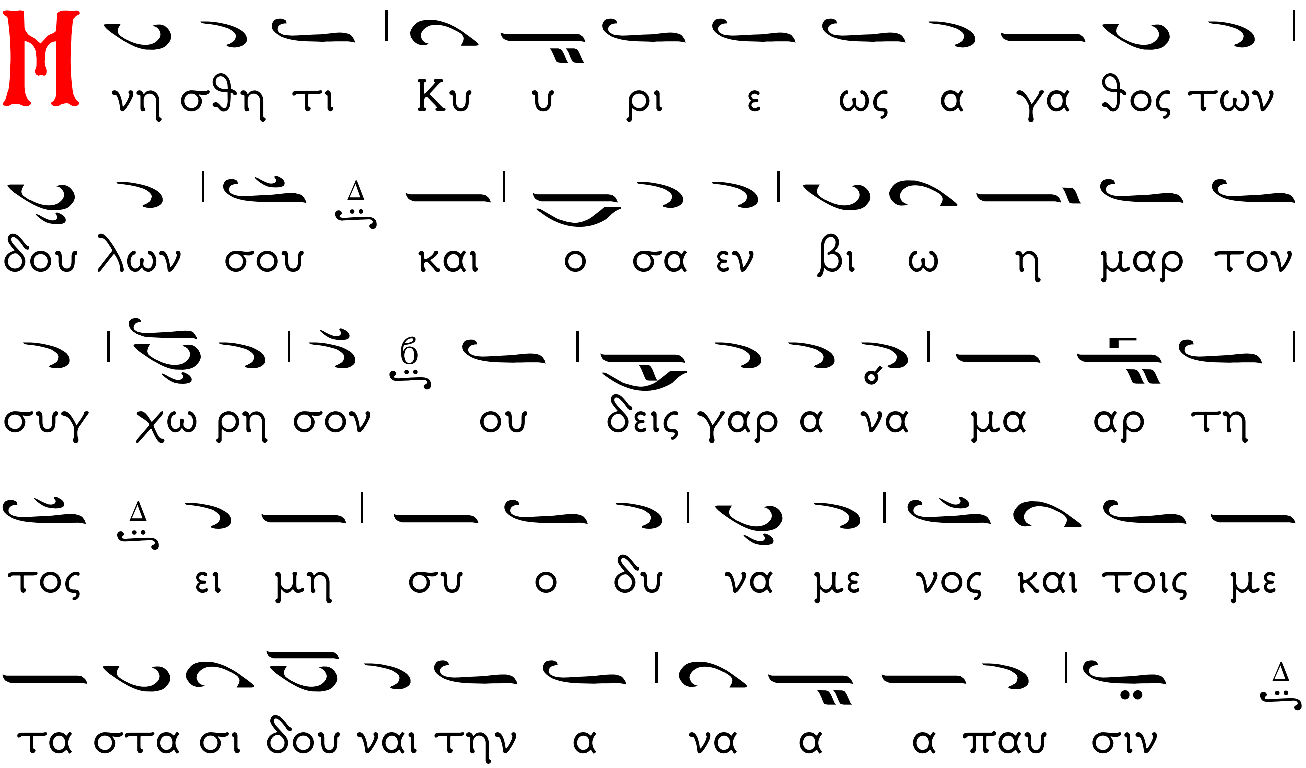

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Καθίσματα μαρτυρικὰ

Ἦχος Πα

π.Κ.Παπαγιάννη

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

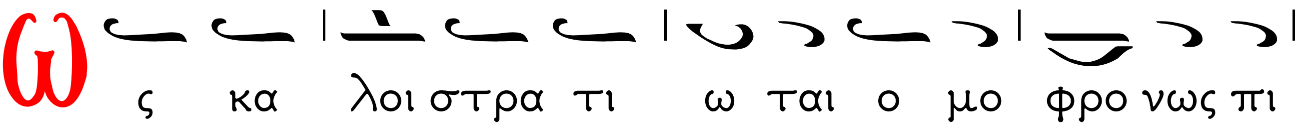

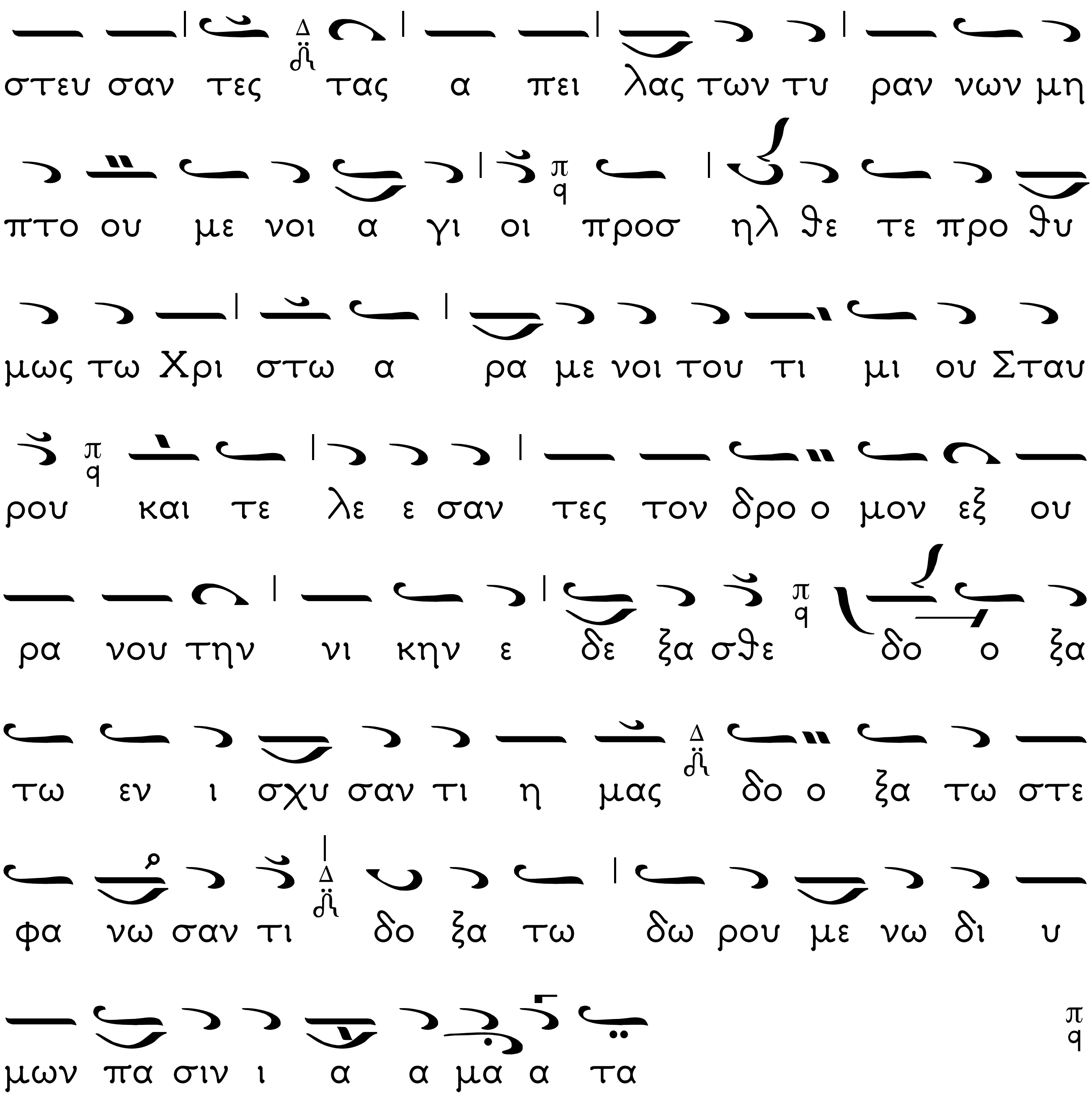

Στίχος Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

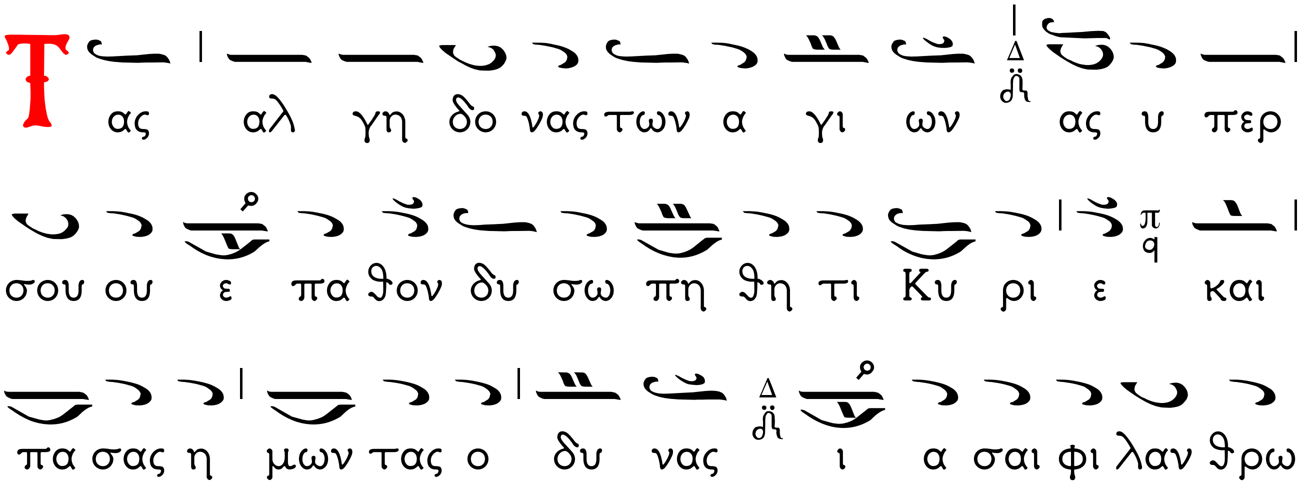

πε δε ο ο με ε θα

Στίχος Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Τους μαρ τυ ρας Χρι στου ι κε τευ σω μεν
παν τες αυ τοι γαρ την η μων σω τη ρι αν
αι τουν ται και πο θω ω προσ ε ελ θω
μεν προς αυ τους με ε τα πι ι στε ως ου τοι
νε ε μου σι των ι α μα των την χα ριν
ου τοι φα α λαγ γας α πο σο βου σι δαι μο
νων ως φυ λα κες της πι στε ως

Δόξα Πατρὶ... Νεκρώσιμον·

Ο σαρ κα δι η μας εκ Παρ θε νου α τρε
πτως φο ρε σας εκ Μη τρος επ ε σχα των των

χρο νων γι νω σκων ως Κυ υ ρι ος το καθ η

μας ευ ο ο λι σθον α νες οι οι κτει ρον τους

με τα στα ντας του βι ου σοι γαρ Δε ε σπο τα

ψυ χας α νε θεν το πι στει τω μο νω Θε

ω η μων

Καί νῦν.. Θεοτοκίον

Του Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ θε

νε το χαι ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το

ο των ο λων Δε σπο ο της εν σοι τη α γι

α Κι βω τω ως ε φη ο δι και ος Δα βιδ

ε δειχ θης πλα τυ τε ε ρα τω νου ρα νων βα

στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι

κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ον τι

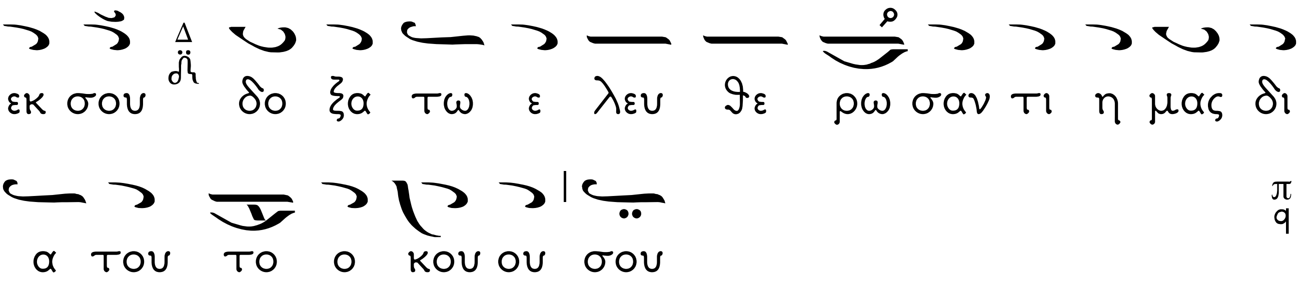

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια

Ἦχος πλ. α΄

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορός, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν παραδείσου· εὕρω κἀγώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, ἅγιοι, καὶ ἀΐδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, μάρτυρες, αἰτήσασθε ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρίσασθαι.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολάβετε ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα καὶ καθάρισον σῇ εὐσπλαγχνίᾳ καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι μέν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ΄ ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, ὁ Θεός, τούς δοῦλους σου καί κατάταξον αὐτούς ἐν παραδείσῳ, ὅπου χοροί τῶν ἁγίων, Κύριε, καί οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες· τούς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τά ἐγκλήματα.

Δόξα... Τριαδικὸν

Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα εἰς πάντων σωτηρίαν, δι΄ ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὕρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ εὕροιμεν παράδεισον, Θεοτόκε ἁγνὴ εὐλογημένη.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

Μικρὰ συναπτὴ

Νεκρώσιμον κάθισμα

Ἦχος πλ. δ' Κε

π.Κ.Παπαγιάννη

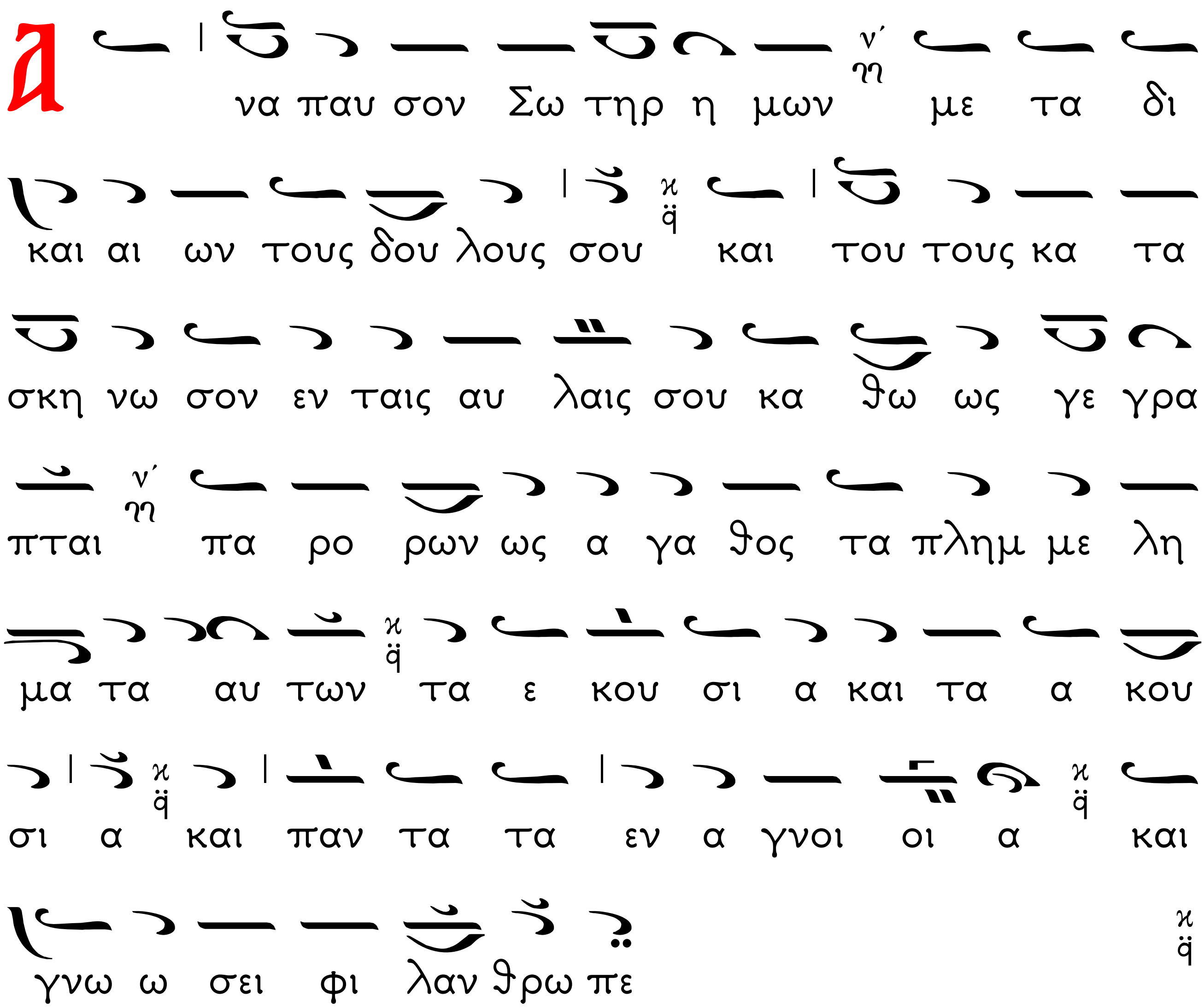

Δόξα Πατρί...

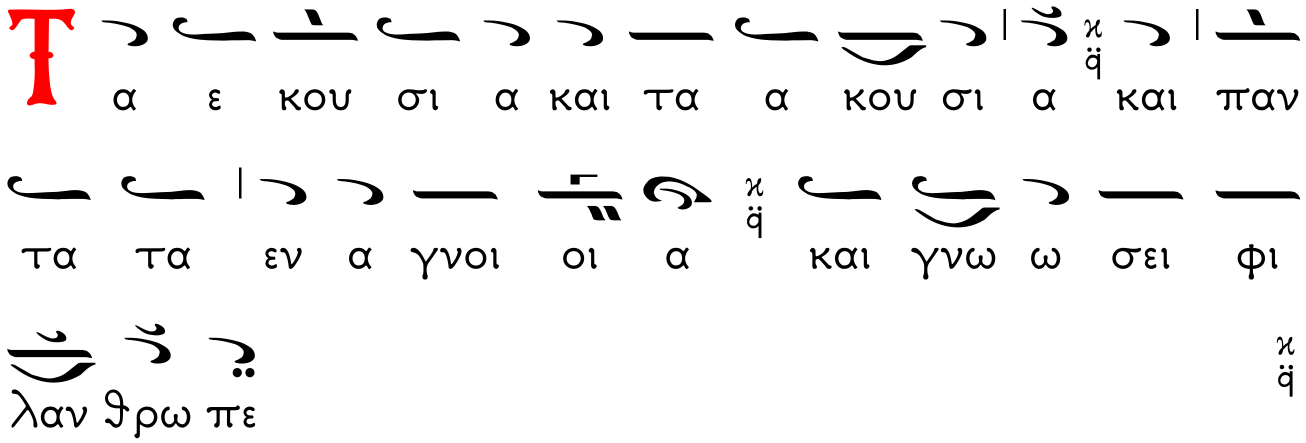

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

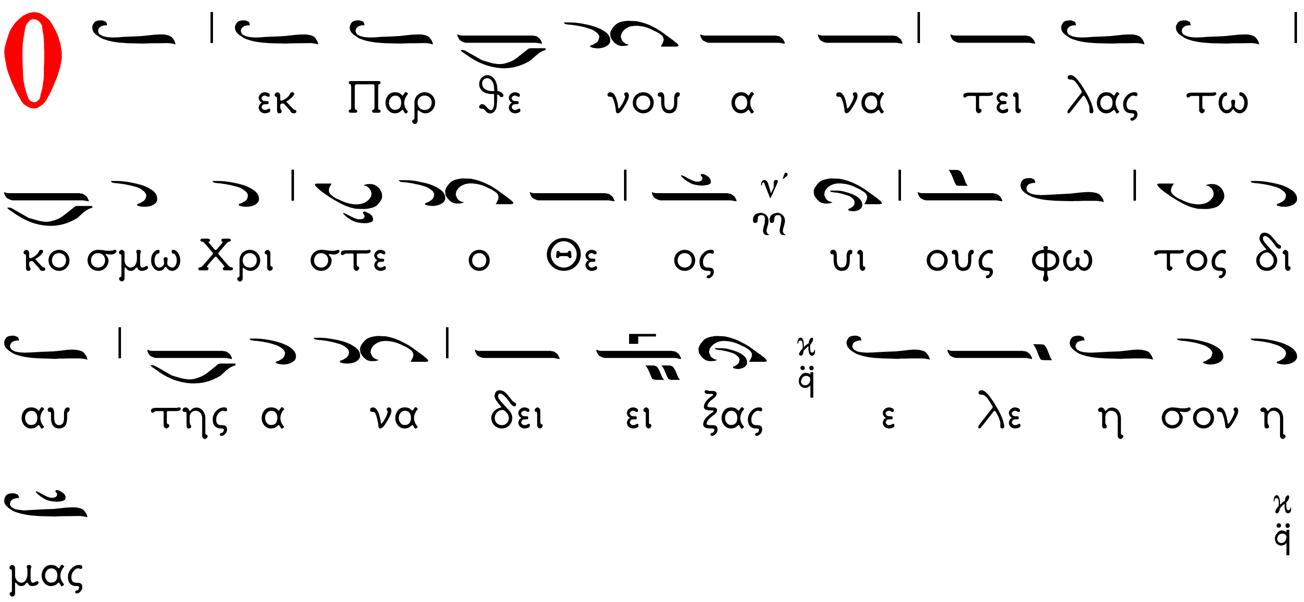

Ὁ Ν΄ Ψαλμὸς (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανὼν τοῦ Μηναίου (3 Ἀπριλίου)

ᾨδὴ α΄ Ἦχος β΄

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα πανστρατιάν, ἡ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ φωτὶ τῆς θείας ἀστραπῆς, Πάτερ αὐγαζόμενος, σοῦ τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, ἐκ παιδὸς ἑλόμενος, παρθενίας τὴν φωσφόρον λαμπρότητα, δι΄ ἧς ὡμοιώθης, τῇ τῶν Ἀσωμάτων καθαρότητι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁδηγῷ τῷ θείῳ καὶ σεπτῷ, Πνεύματι χρησάμενος, θεοειδεῖ τῶν μοναζόντων σχήματι, καθαρῶς ὡμίλησας, καὶ διέμεινας πολυφώτῳ πυρσούμενος, αἴγλῃ θεοφόρε,

βίον καθαρώτατον κτησάμενος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νευρωθεὶς δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, πάθη κατεμάρανας, τὰ τῆς σαρκός, καὶ τὸν νοῦν κατελάμπρυνας, ὦ Νικήτα πάνσοφε, τῇ μελέτῃ τῶν διδαγμάτων τοῦ Πνεύματος, θείας θεωρίας, πλοῦτον ἀδαπάνητον καρπούμενος.

Δόξα Πατρὶ...

Σωφροσύνῃ μάκαρ λαμπρυνθείς, καὶ τῇ καθαρότητι, πρὸς ἱερὰν ἀνηνέχθης ἀκρότητα· τῆς ἱερωσύνης γάρ, λαμπροτάτῳ κατεκοσμήθης ἐνδύματι, θείων μυστηρίων, Ὅσιε μεσίτης γνωριζόμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἁγνή, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς Ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· Ὢ σὺν παρρησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Μηναίου (3 Ἀπριλίου)

Ὠδὴ γ΄, Ἦχος β΄

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου».

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐράνιον κτησάμενος, πολιτείαν ἔνδοξε, φωτοειδὴς καὶ ἔκλαμπρος, εὐσεβείας φωστὴρ γεγένησαι, διαπρέπων ἐνθέοις σου χαρίσμασι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσας τὰ φρονήματα, τῆς σαρκός σου πάνσοφε, δι᾽

ἀρετῆς ἐζώωσας, θεοφρόνως ψυχῆς τὸ ἔνθεον, καὶ ζωῆς τῆς ἀφθάρτου κατηξίωσαι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γηθόμενος διήνυσας, σοῦ τὸν βίον Ὅσιε, πεποικιλμένος κάλλεσι, καὶ ὡραίοις πλουτῶν χαρίσμασιν, ἐν οἷς ἐστερεώθη ἡ καρδία σου.

Δόξα Πατρὶ...

Ἐξέλαμψας ὡς ἥλιος, μοναζόντων τάγμασι, ταῖς ἀρεταῖς κοσμούμενος, ὦ Νικήτα θεόφρον Ὅσιε· διὸ σε γεγηθότες μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς Μήτηρ κεκτημένη σύ, παρρησίαν Δέσποινα, πρὸς τὸν Υἱόν σου αἴτησαι, ἐπαμῦναι λαῷ καὶ ποίμνῃ σου, τῶν ἀνόμων δὲ θραῦσαι τὰ φρυάγματα.

Ὁ Εἱρμὸς

Μικρὰ Συναπτὴ

Μεσώδιον Κάθισμα, ἐκ τοῦ μηναίου

Ἦχος δ΄

Ταχὺ προκατάλαβε

Ηὑλίσθης ἐν ὄρεσι, τῆς ἡσυχίας σοφέ, ἐτράφης ἐν πόλεσι, τῆς ἐγκρατείας σαφῶς, ὑψώθης ἀμφοτέρωθεν, ἔλιπες χαμαιζήλου, ἡδονῆς πολιτείαν, ἔφθασας οὐρανίου, τὴν μονὴν κατοικίας, ἐν ᾗ καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Θεόν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Πολλοῖς πλημμελήμασιν, ἐγὼ ὁ ἄσωτος, τὸν νοῦν σκοτιζόμενος, ἐπιβοῶμαι τὴν σήν, βεβαίαν ἀντίληψιν. Φώτισον Θεοτόκε, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας, λάμψον μοι μετανοίας, τὸ λαμπρότατον φέγγος, καὶ ἔνδυσόν με ὅπλα τοῦ φωτὸς Πανάμωμε.

Εἱρμὸς Ὠδὴ ς΄, τοῦ β΄ κανόνος Τετραῳδίου

Μικρὰ Συναπτὴ

Κοντάκιον Νεκρώσιμον

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, **ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.**

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ Γ´ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλπιδηφόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βυθονίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γαλύκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλλυριοῦ, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μυρσιῶνος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἱρμὸς ᾨδὴ η', τοῦ β' κανόνος Τετραῳδίου

Ἦχος πλ. δ' Νη

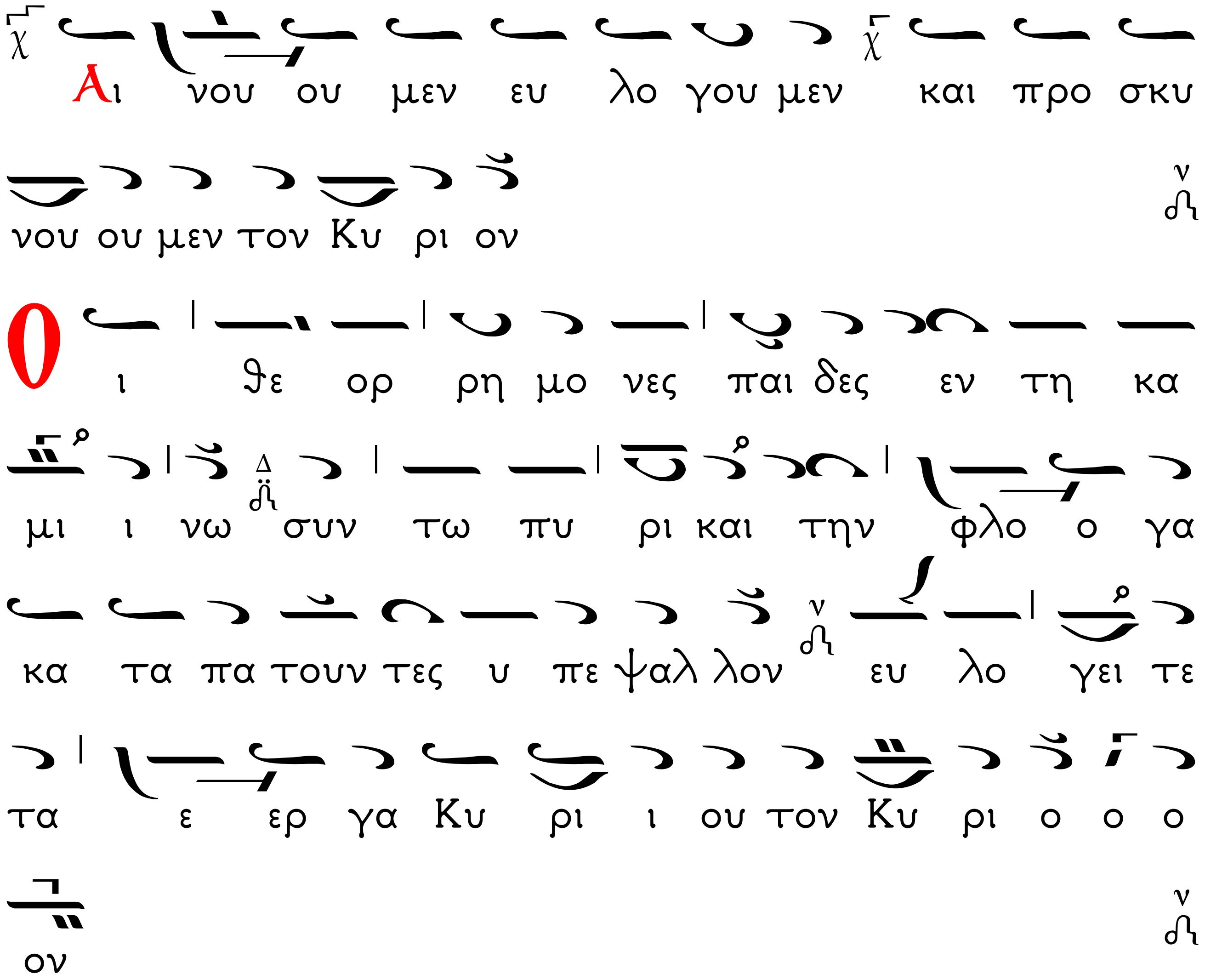

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

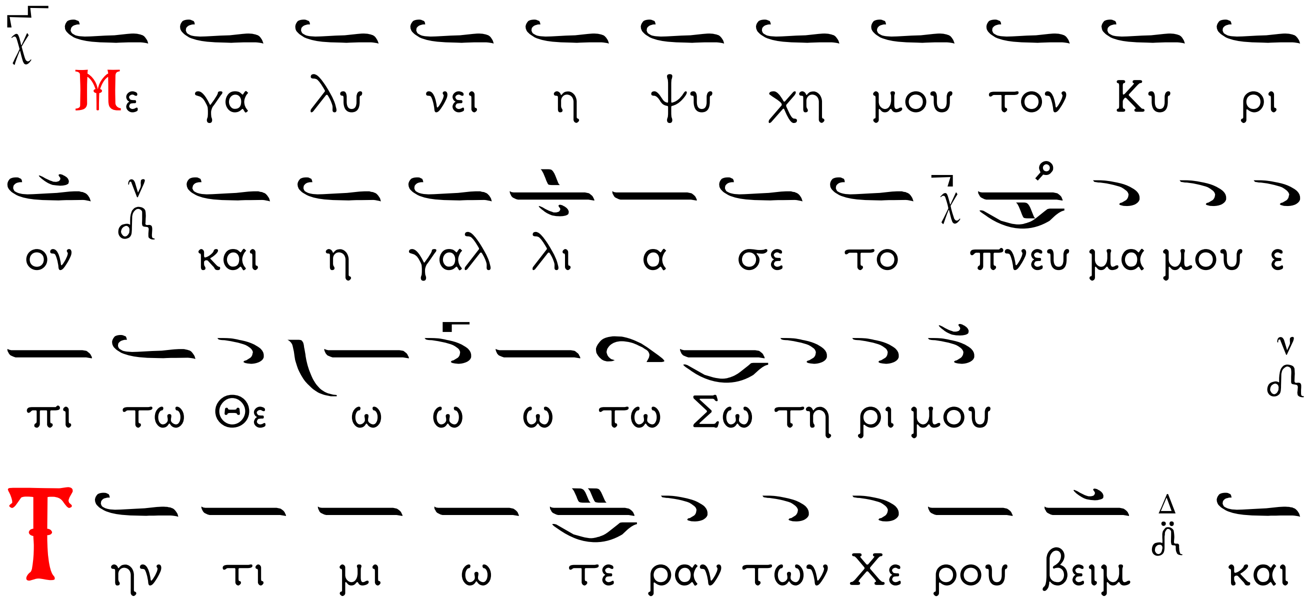

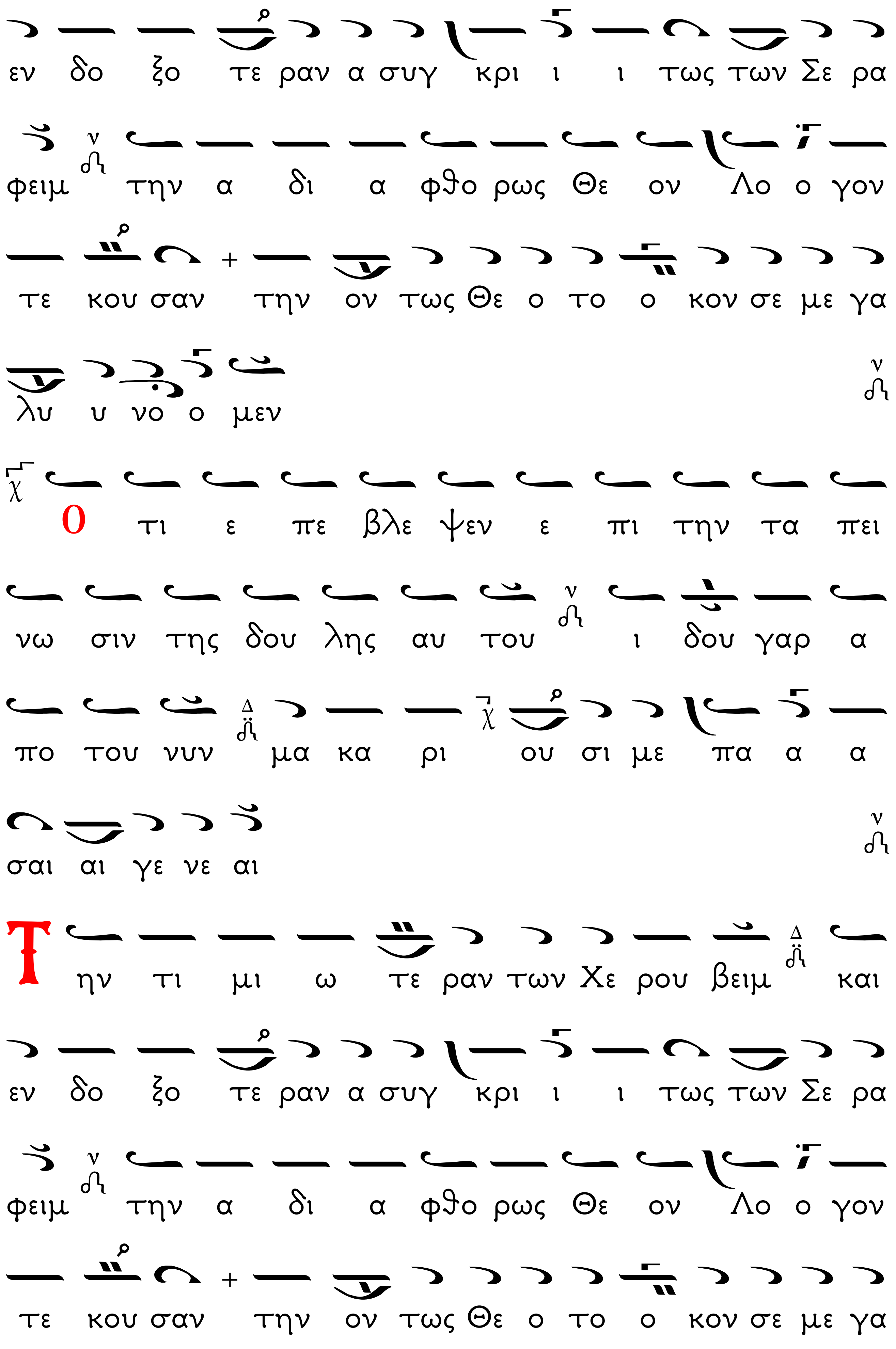
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον
τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα
λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει
νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α
πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα α α
σαι αι γε νε αι
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον
τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα

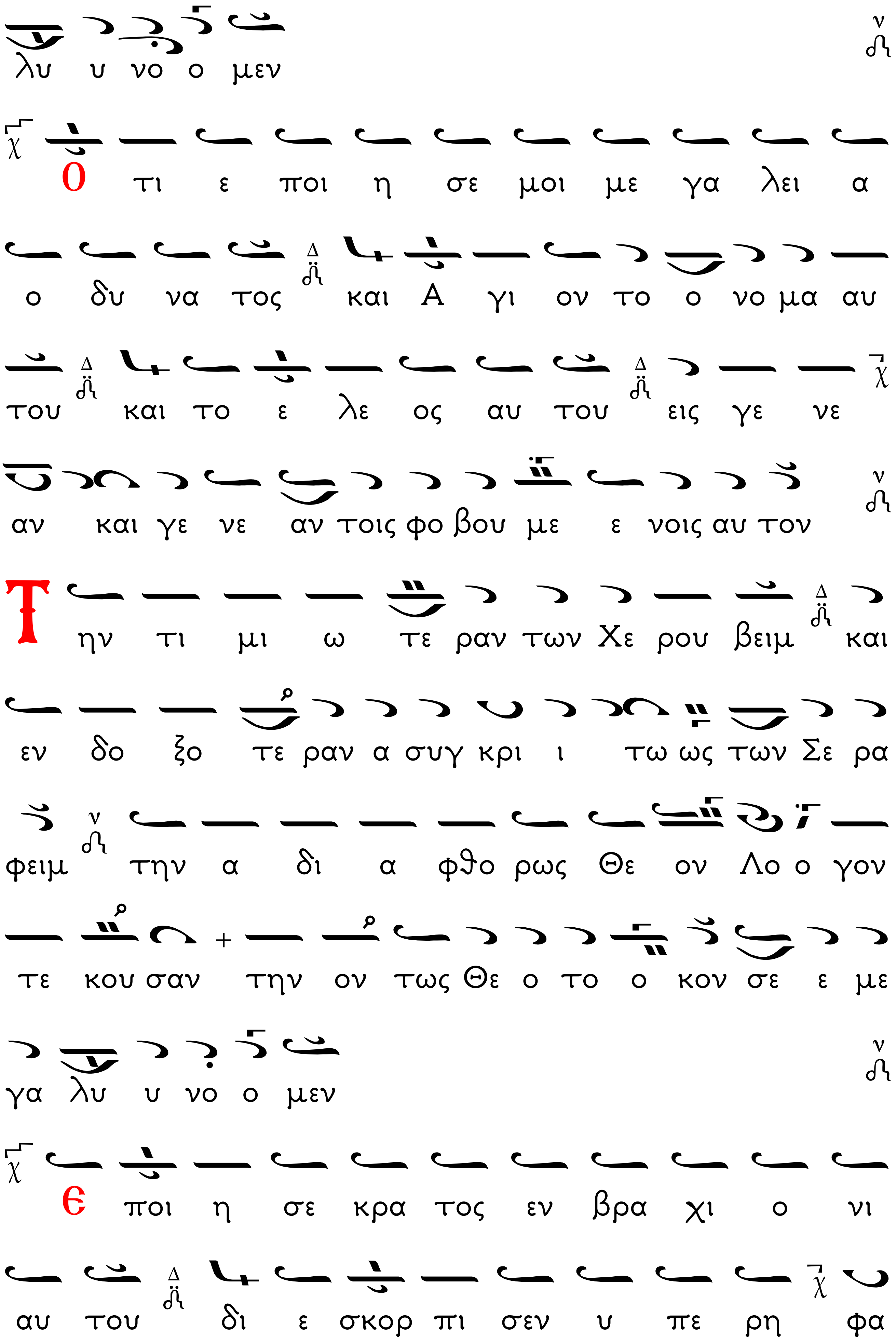
λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α
ο δυ να τος και Α γι ον το ο νο μα αυ
του και το ε λε ος αυ του εις γε νε
αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις αυ τον
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον
τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με
γα λυ υ νο ο μεν
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι
αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα

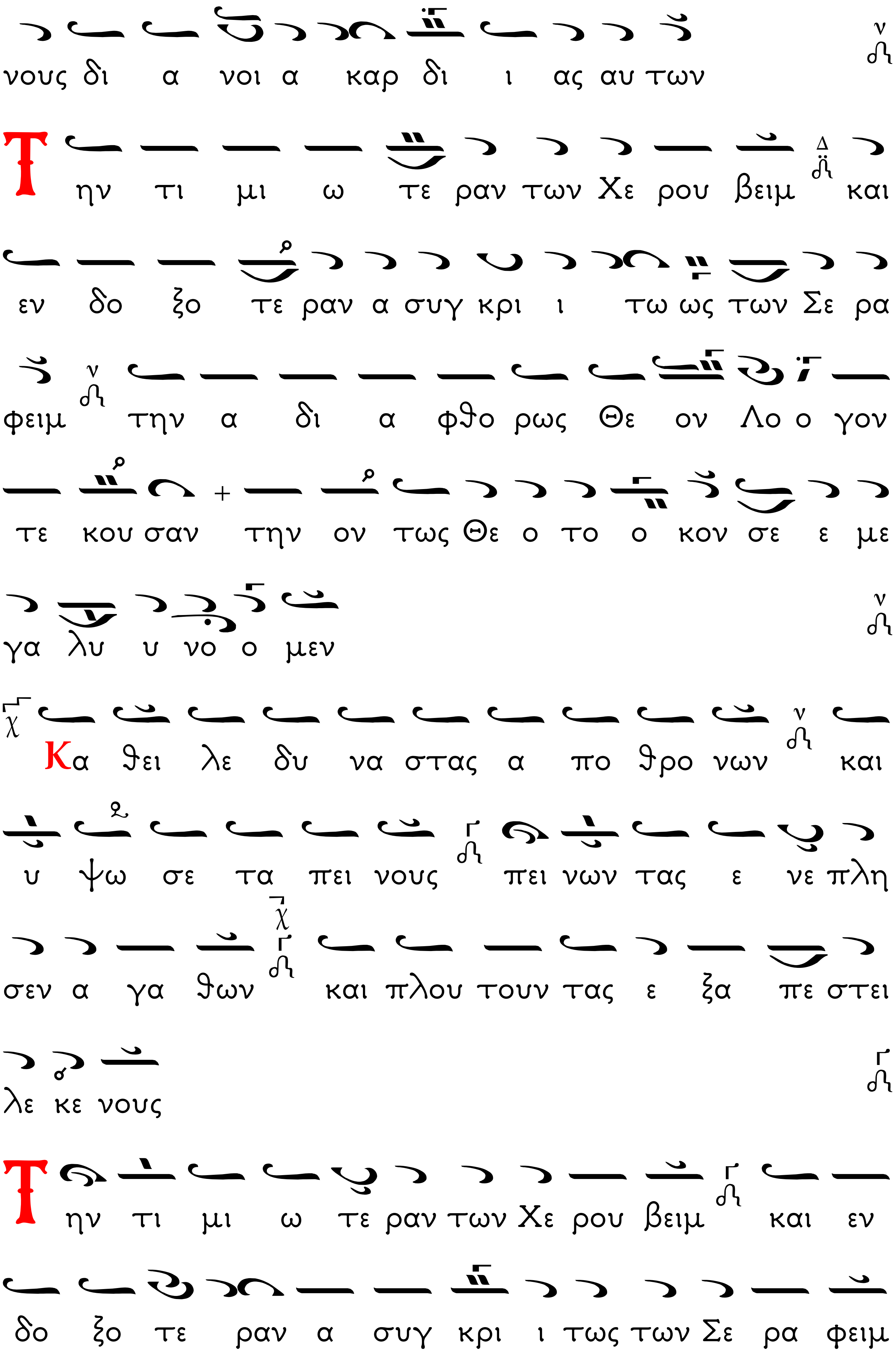
νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον
τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με
γα λυ υ νο ο μεν
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και
υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη
σεν α γα θων και πλου τουν τας ε ξα πε στει
λε κε νους
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
ου σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
υ νο ο μεν
Αν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι δος αυ
του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα
λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω Α
βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ω ως αι
ω
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
ου σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

Εἱρμὸς Ὠδῆς θ', τοῦ β' κανόνος Τετραῳδίου

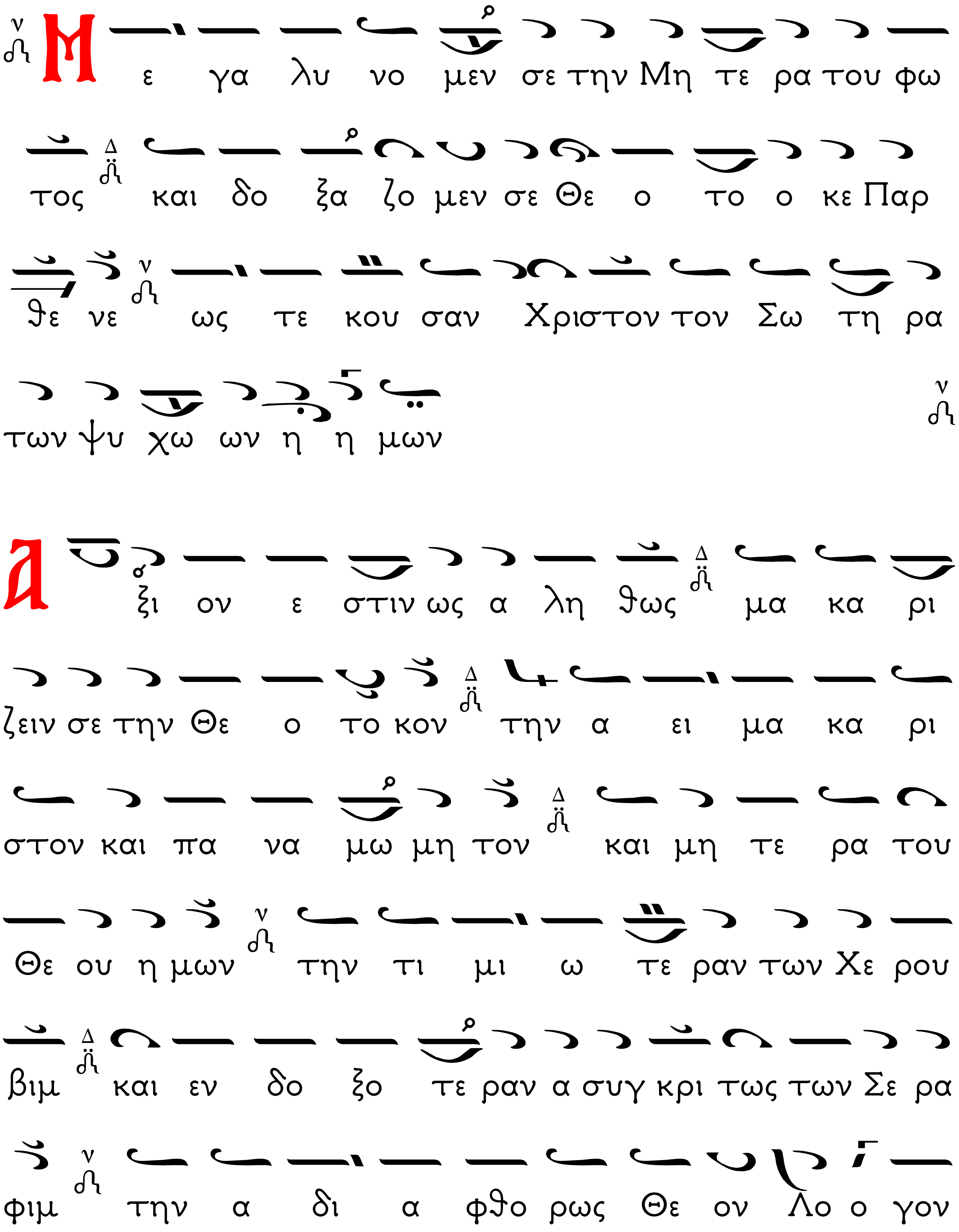

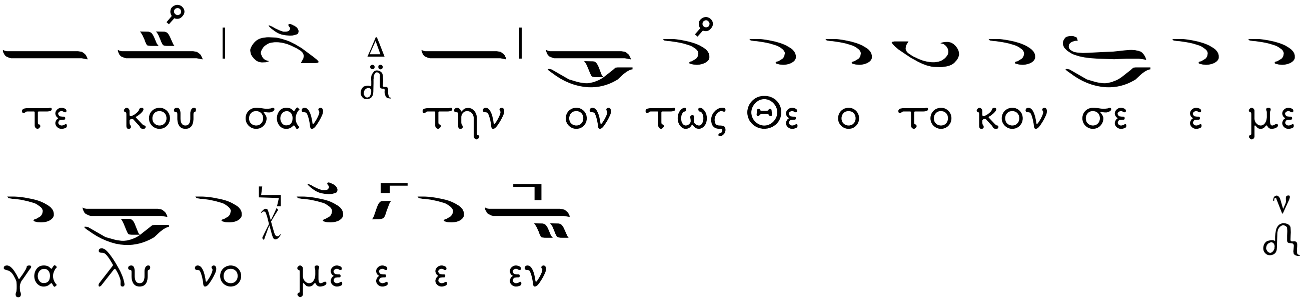

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Ἦχος Πα

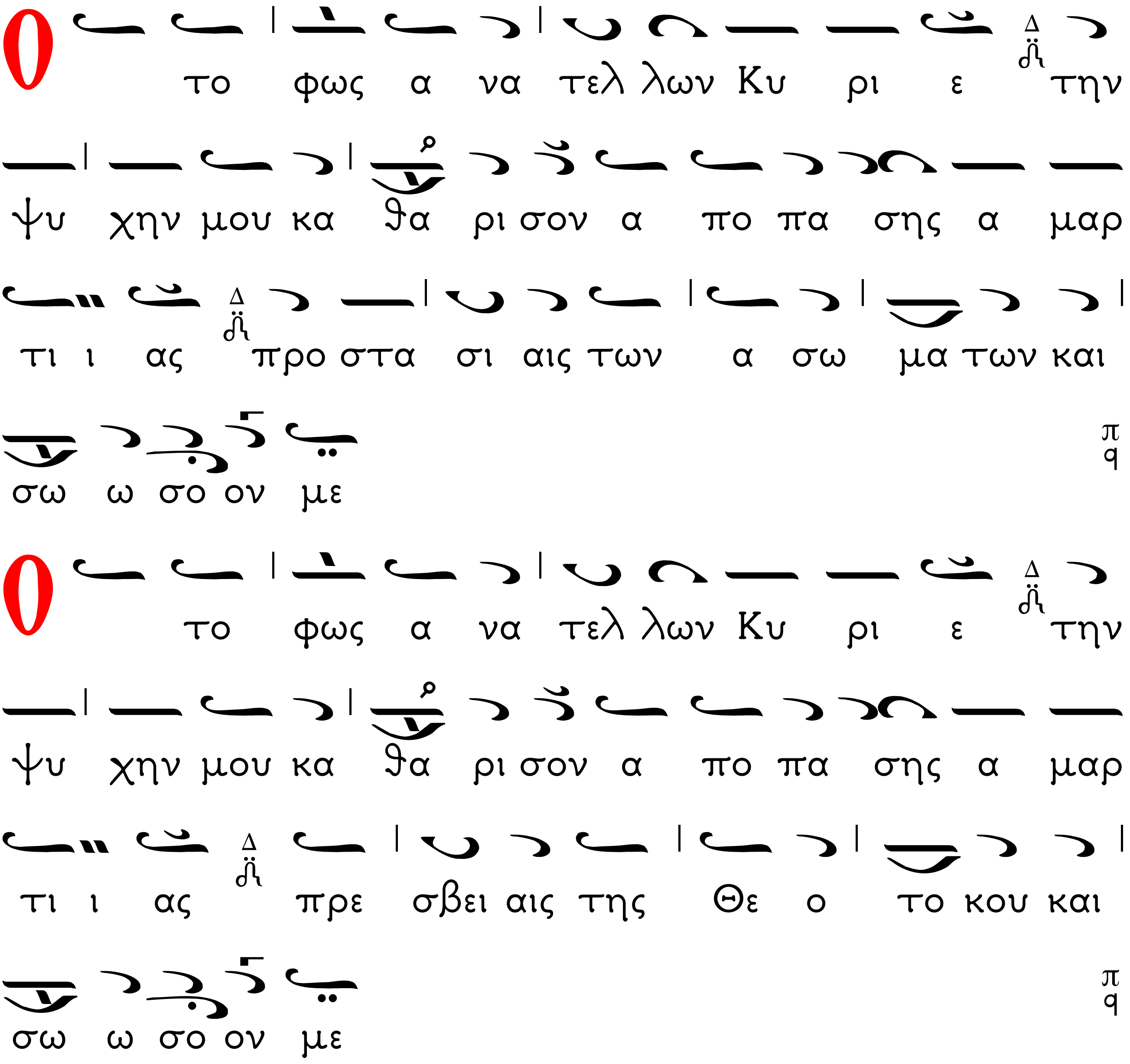

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τὰ καθ΄ ἡμέραν ἐξαποστειλάρια

Τῷ Σαββάτῳ

Ἦχος γ΄ Νεκρώσιμον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον Σῶτερ, ἀλλ΄ οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

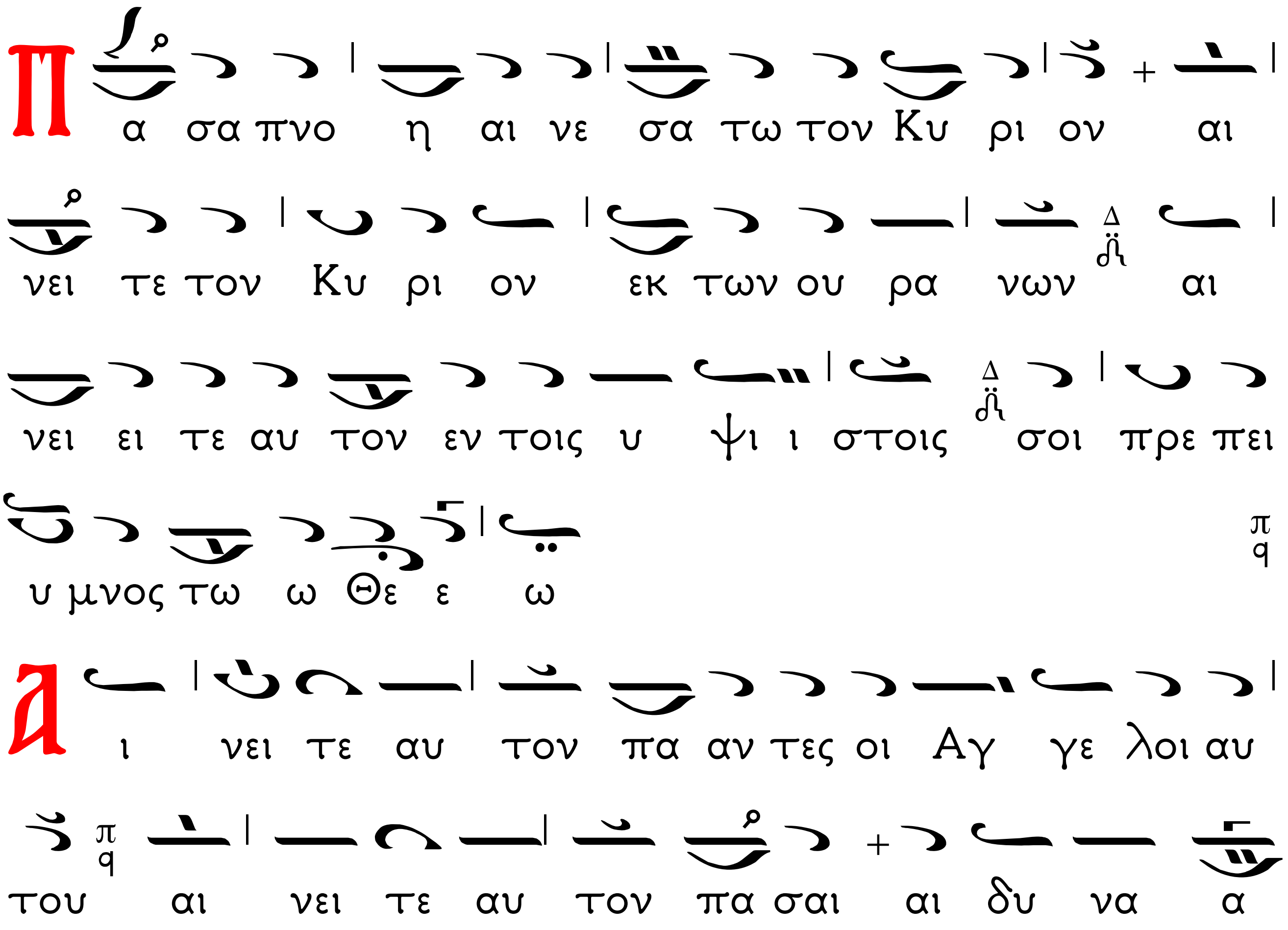

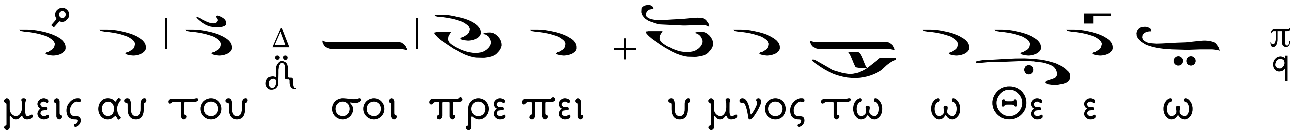

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ

π.Κ.Παπαγιάννη

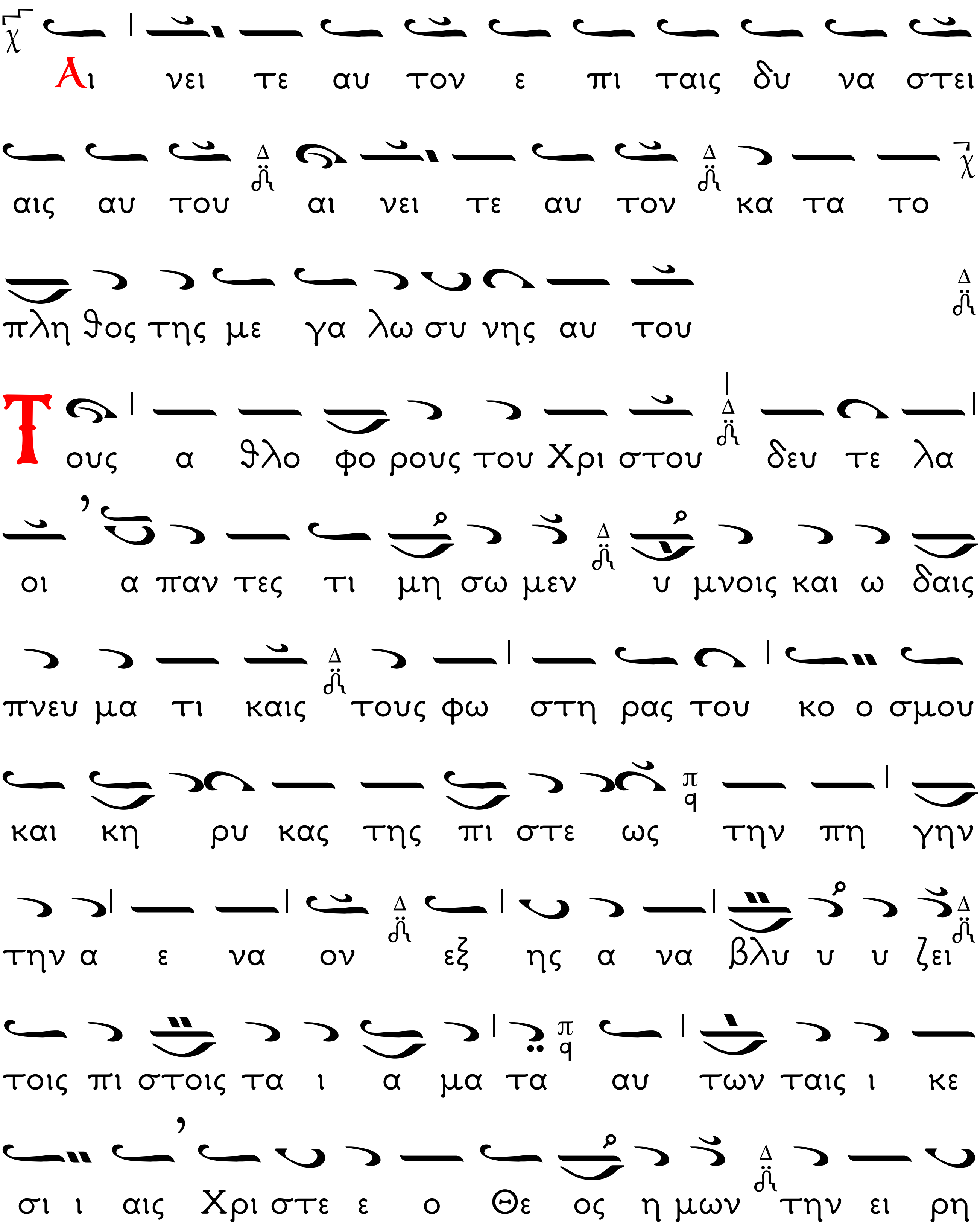

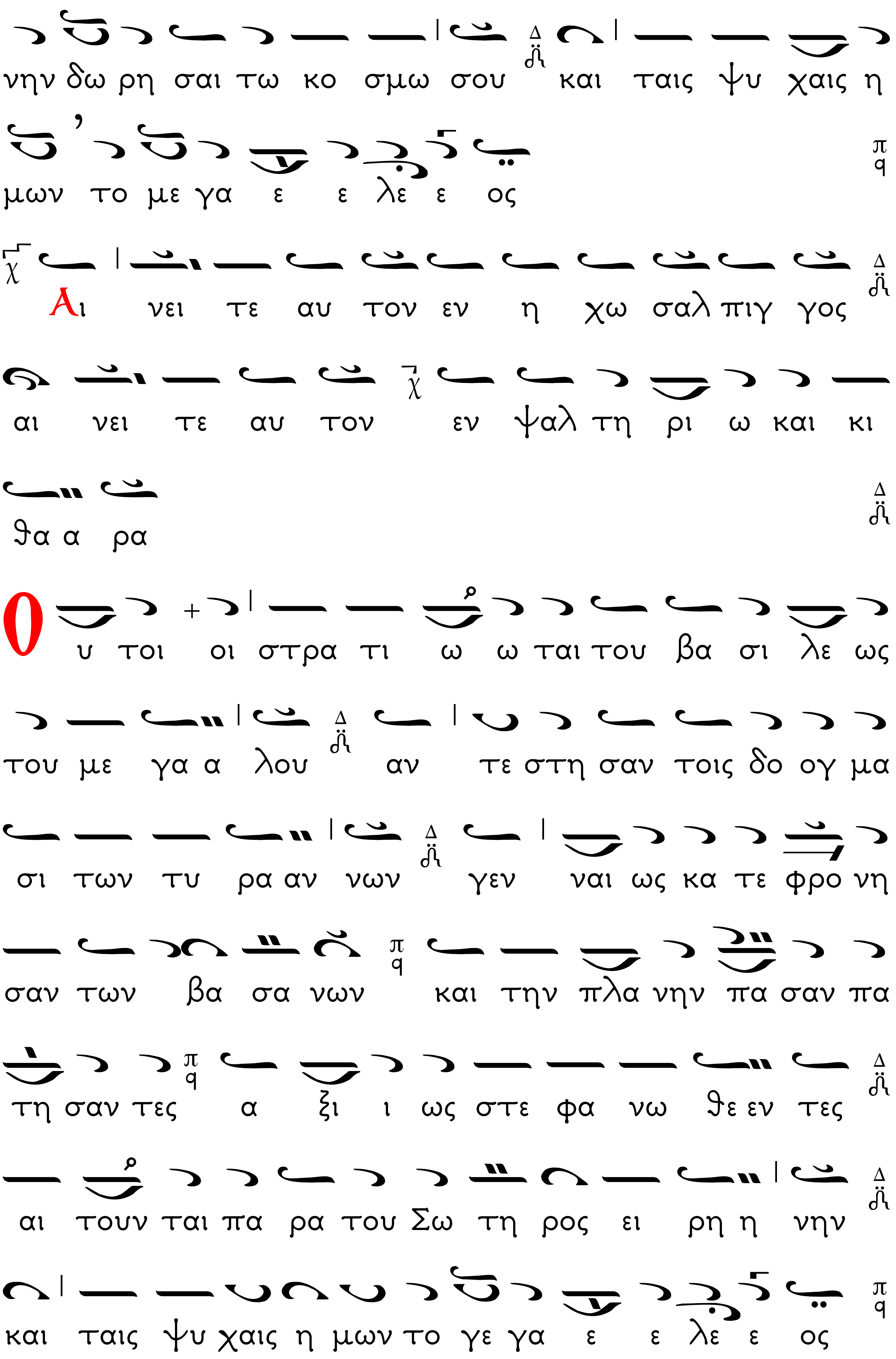
νην δω ρη σαι τω κο σμω σου και ταις ψυ χαις η
μων το με γα ε ε λε ε ος
Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι
θα α ρα
Ου τοι οι στρα τι ω ω ται του βα σι λε ως
του με γα α λου αν τε στη σαν τοις δο ογ μα
σι των τυ ρα αν νων γεν ναι ως κα τε φρο νη
σαν των βα σα νων και την πλα νην πα σαν πα
τη σαν τες α ξι ι ως στε φα νω θε εν τες
αι τουν ται πα ρα του Σω τη ρος ει ρη η νην
και ταις ψυ χαις η μων το γε γα ε ε λε ε ος

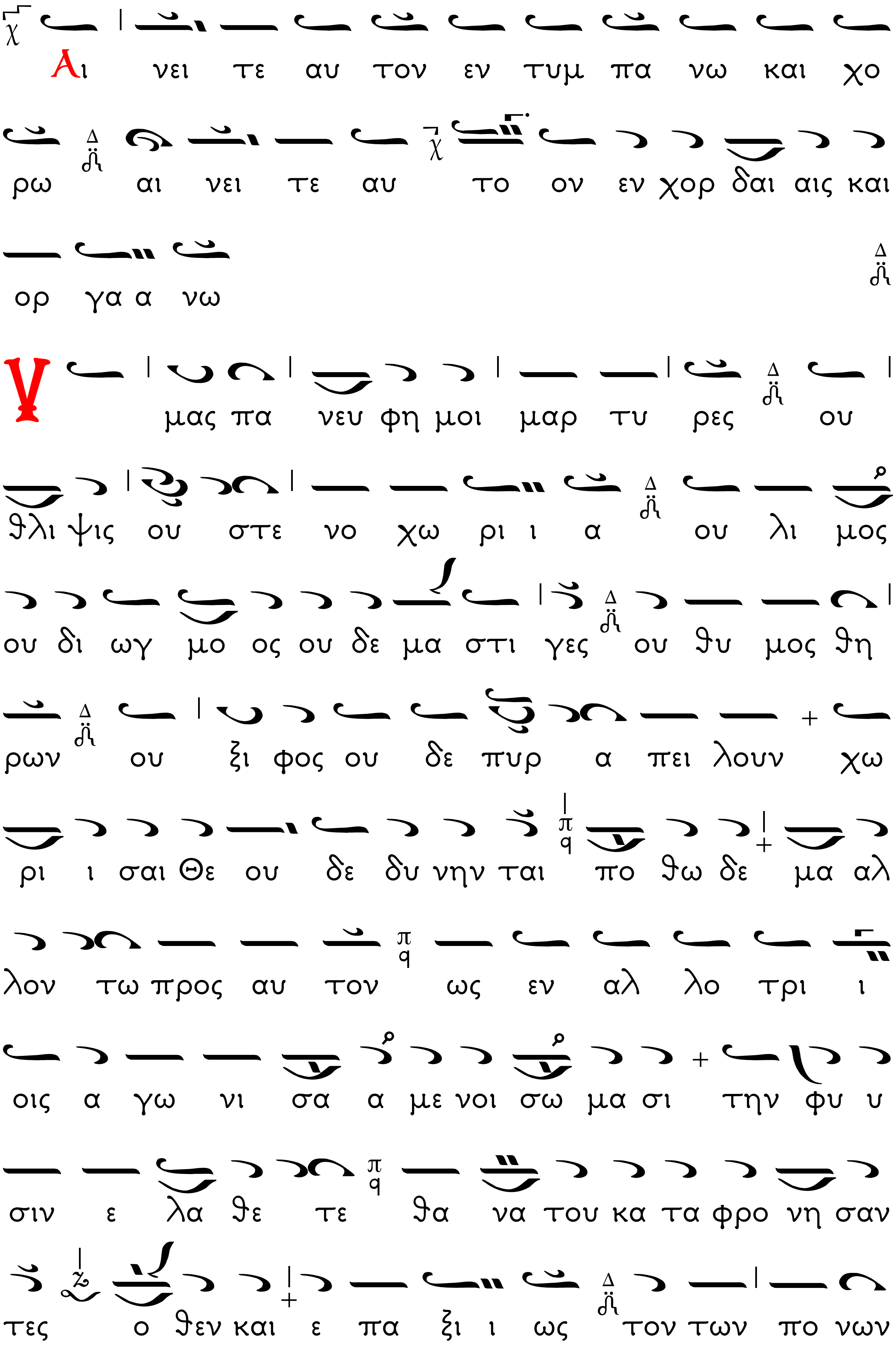
Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο
ρω αι νει τε αυ το ον εν χορ δαι αις και
ορ γα α νω
Υ μας πα νευ φη μοι μαρ τυ ρες ου
θλι ψις ου στε νο χω ρι ι α ου λι μος
ου δι ωγ μο ος ου δε μα στι γες ου θυ μος θη
ρων ου ξι φος ου δε πυρ α πει λουν χω
ρι ι σαι Θε ου δε δυ νην ται πο θω δε μα αλ
λον τω προς αυ τον ως εν αλ λο τρι ι
οις α γω νι σα α με νοι σω μα σι την φυ υ
σιν ε λα θε τε θα να του κα τα φρο νη σαν
τες ο θεν και ε πα ξι ι ως τον των πο νων

υ μων μι σθον ε κο μι σα σθε ου ρα
νων βα σι λει ας κλη ρο νο ο μοι γε γο να τε
α πα αυ στως πρε σβευ ον τες υ περ των ψυ χω
ων η η μων
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ
λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ
ρι ον
Α γαλ λι α σθε μαρ τυ ρες εν Κυ ρι ι
ω ο τι τον α γω να τον κα λον η γω νι σα
σθε αν τε ε στη τε βα σι λε ευ σι και
τυ ραν νους ε νι κη σα τε πυρ και ξι φος

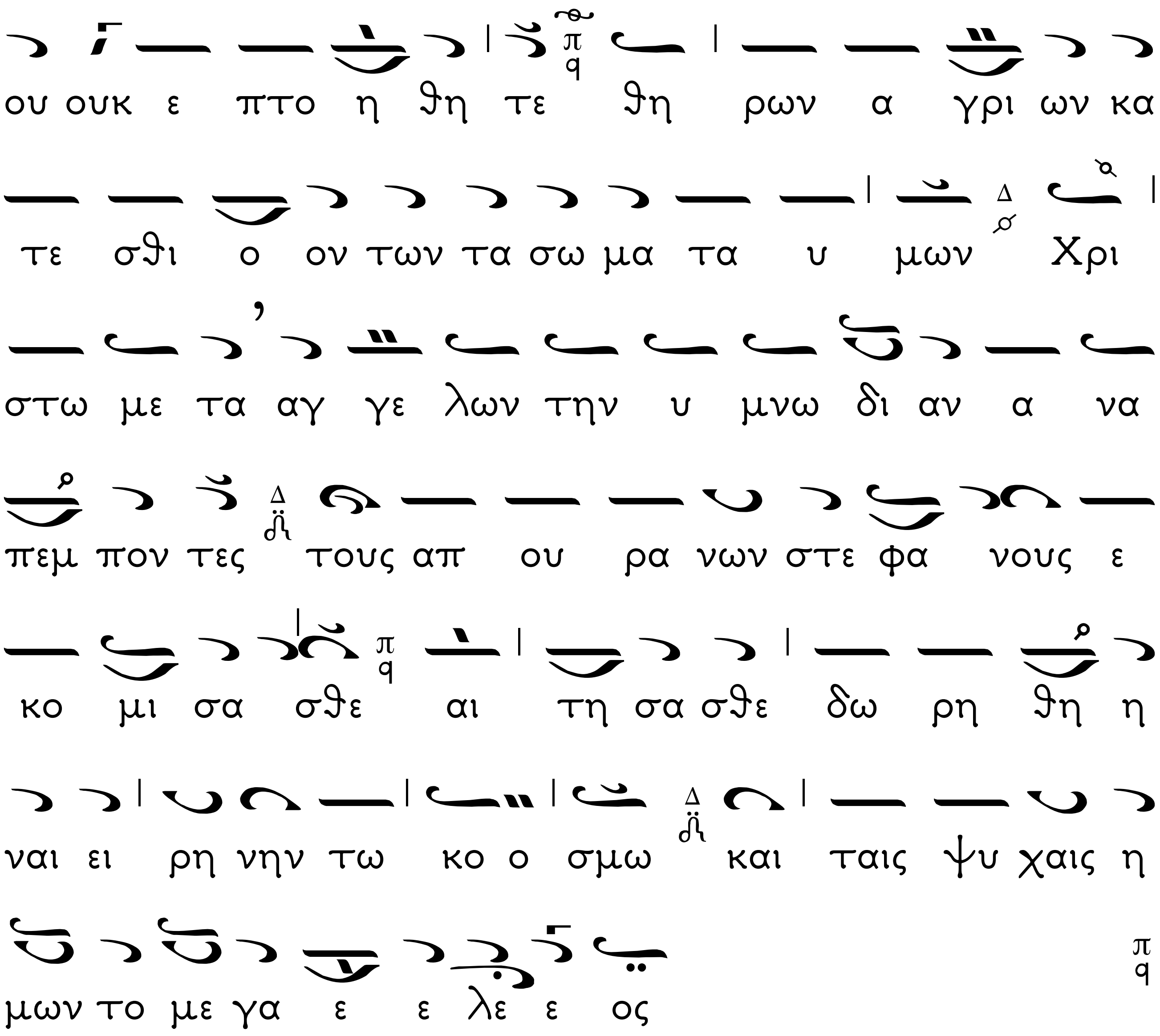

Δόξα Πατρὶ... Νεκρώσιμον

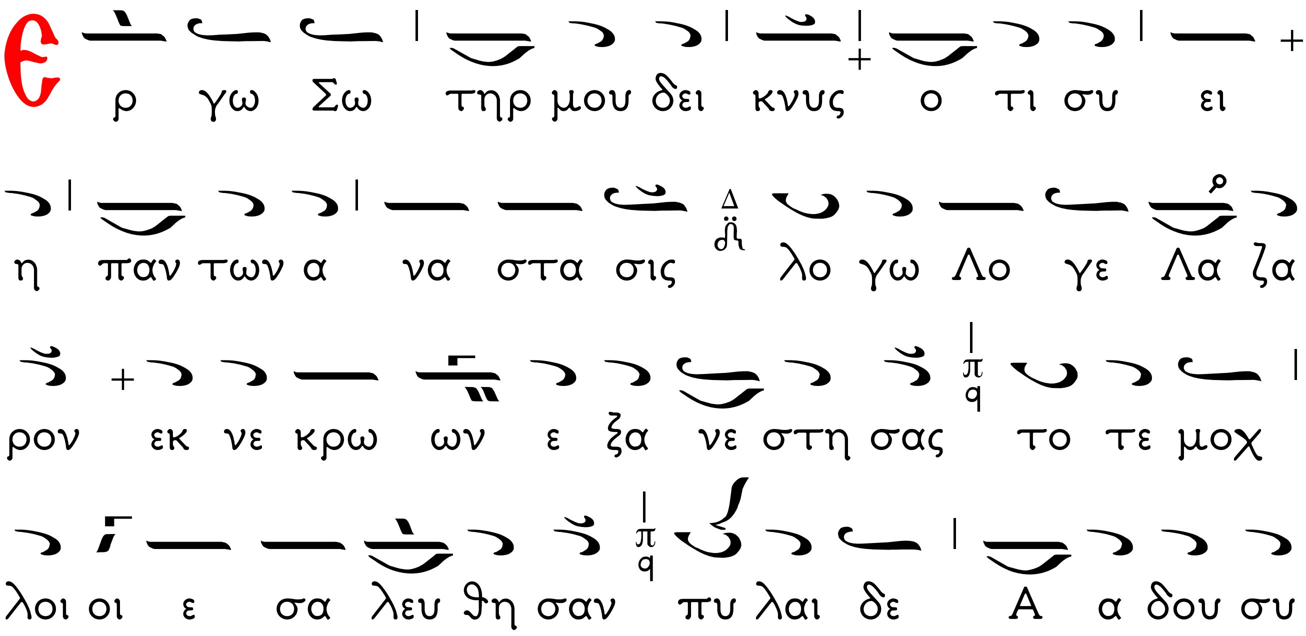

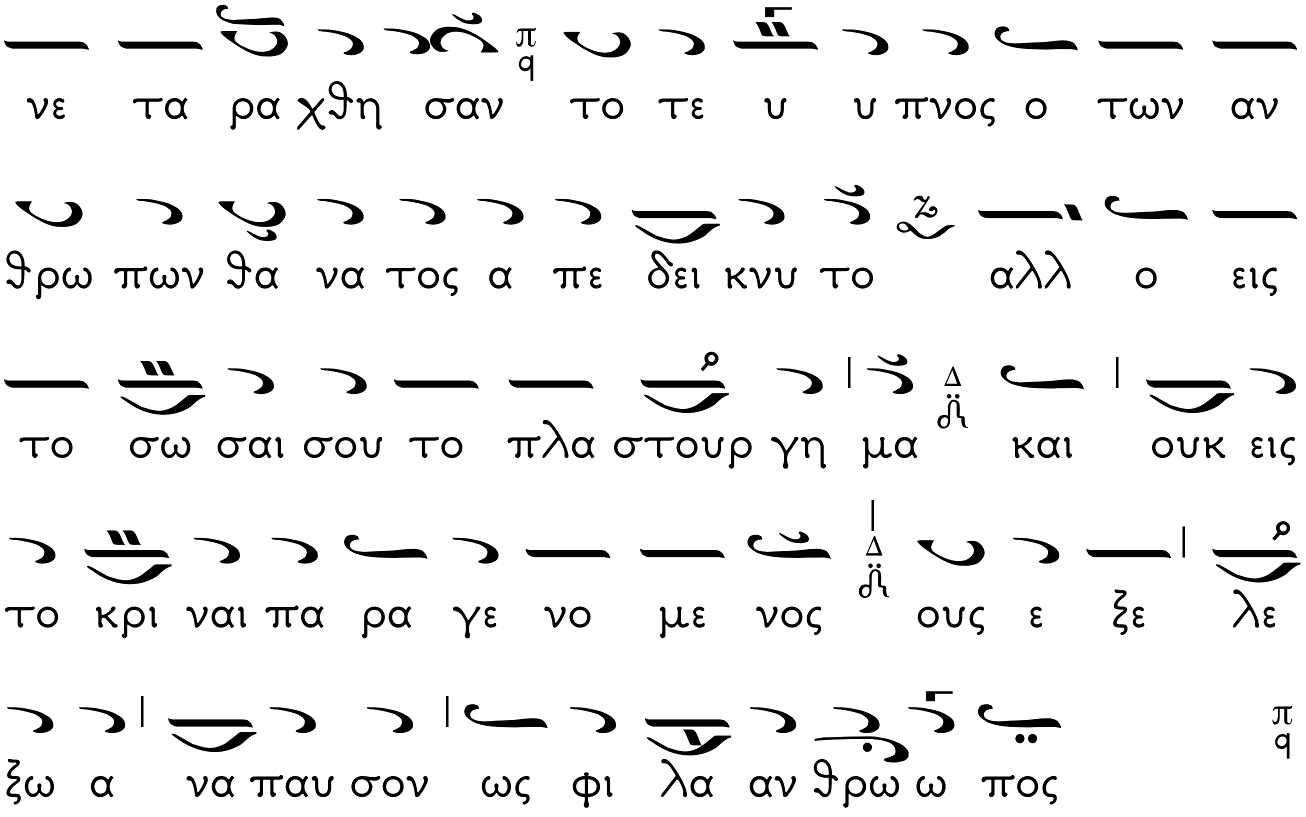

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

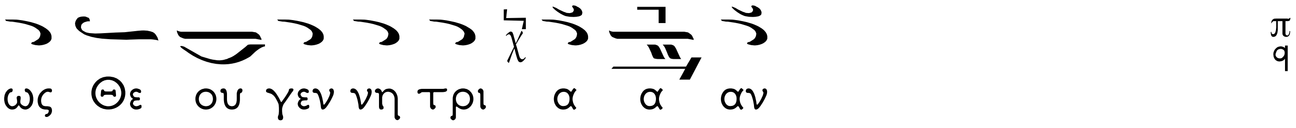

Δοξολογία μικρὴ (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

• Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

• Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

• Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

• Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

• Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

• Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

• Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

• Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

• Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ

θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

• Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

• Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

• Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

• Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

• Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

• Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

• Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

• Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

• Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

• Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...
Παράσχου Κύριε. (μετά από κάθε δέηση).....

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ (Θεοφάνους)

Ἦχος α΄

Πανεύφημοι μάρτυρες

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἁγίων σου, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ παραπτώματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος οὐδείς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰμὴ σὺ μόνε Ἀθάνατε· διὸ τοὺς δούλους σου, ὡς Θεὸς οἰκτίρμον, ἐν φωτὶ κατάταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, ὑπερβαίνων ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα τὰ σά, Σῶτερ ἐπαγγέλματα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐ τεθέαται, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβη πώποτε, ὧν τῆς προσενεστώσης μεθέξεως, τυχεῖν εὐδόκησον, τοὺς πρὸς σὲ μεταχωρήσαντας, καὶ παρέχων ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δόξα Πατρὶ..., ὅμοιον

Σταυρῷ σου γηθόμενοι Σταυρῷ, θαρροῦντες οἱ δοῦλοί σου, πρὸς σὲ μετέστησαν Κύριε, οἷς νῦν ἀντίλυτρον, τῶν αὐτῶν πταισμάτων, τὸν Σταυρὸν σου δώρησαι, καὶ αἷμα τὸ χυθὲν ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ζωῆς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, συγχωρῶν τὰ πλημμελήματα, καὶ φωτίζων φωτὶ τοῦ προσώπου σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σόν, τόκον Μητροπάρθενε,

τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τοῖς δούλοις σου, τοῖς σὲ Θεοτόκον, εὐσεβῶς κηρύξασι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσασι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων καὶ φαιδρότητος ἀξιῶσαι **ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.**

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, Ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τέλους

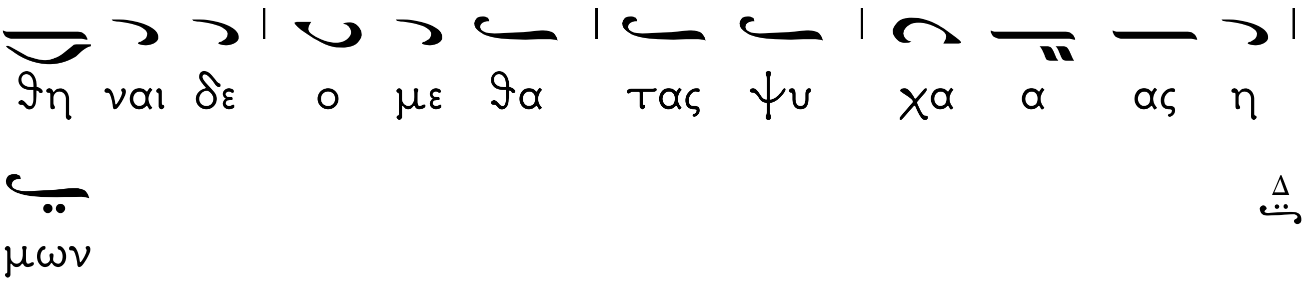

Δόξα Πατρί· Νεκρώσιμον.

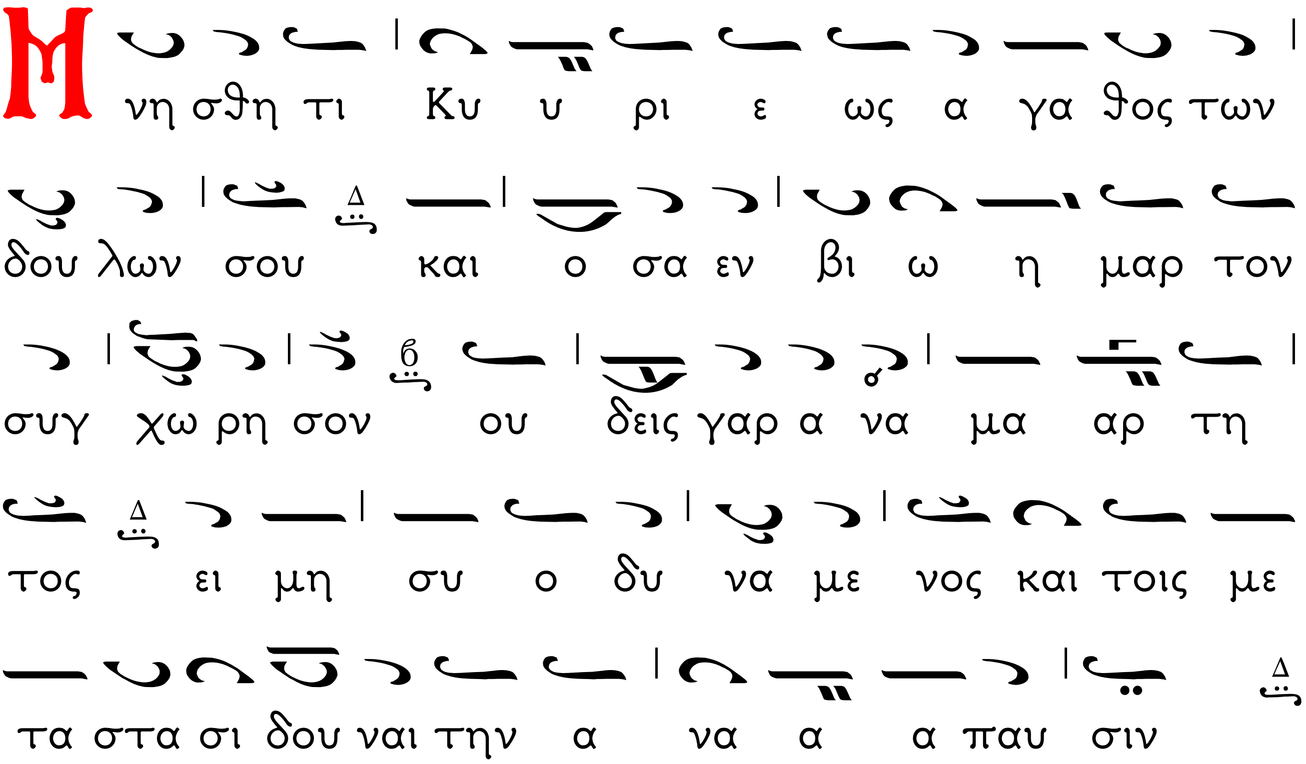

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

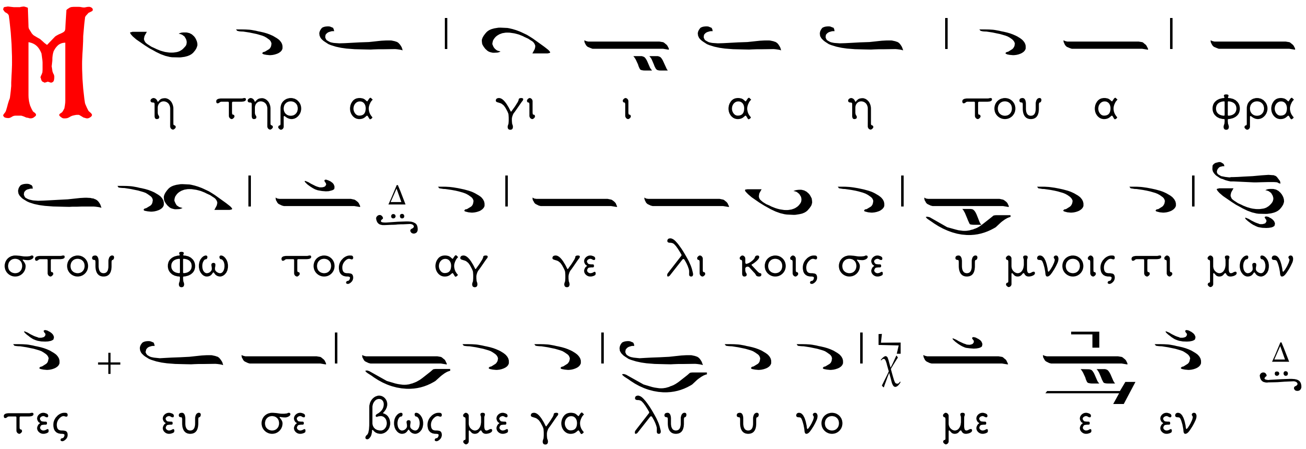

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λπ νη

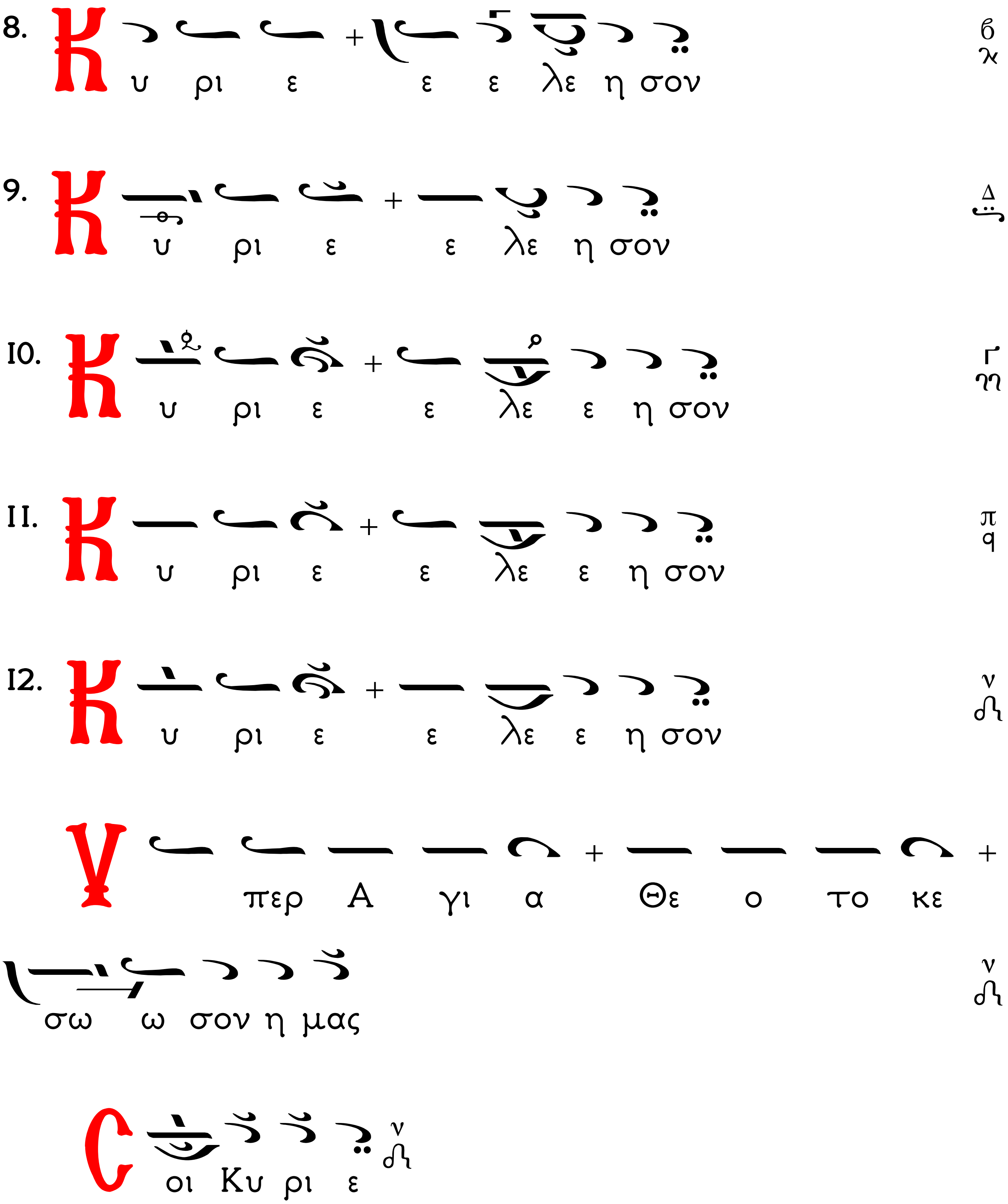
8. Κυ ρι ε ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
12. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
Υπερ Α γι α Θε ο το κε
σω ω σον η μας
Σοι Κυ ρι ε

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α΄

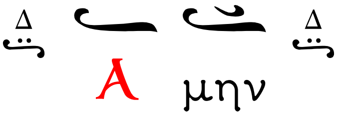

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

στίχ. Ὅτι εὔφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

στίχ. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

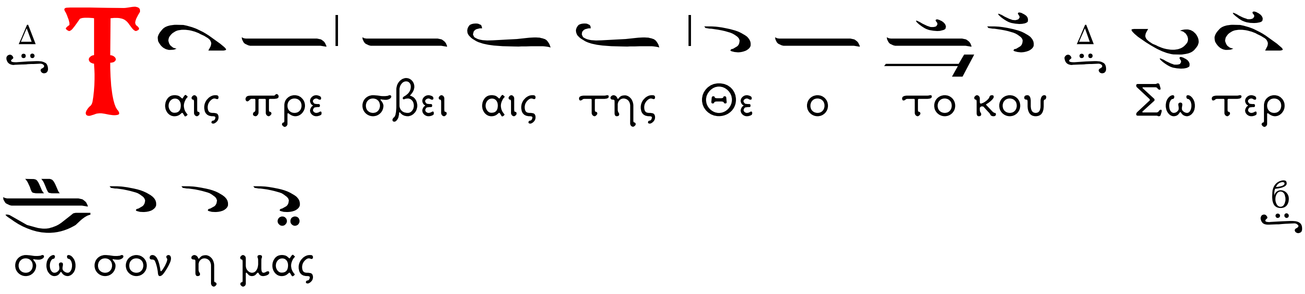

Δόξα... Καὶ νῦν...

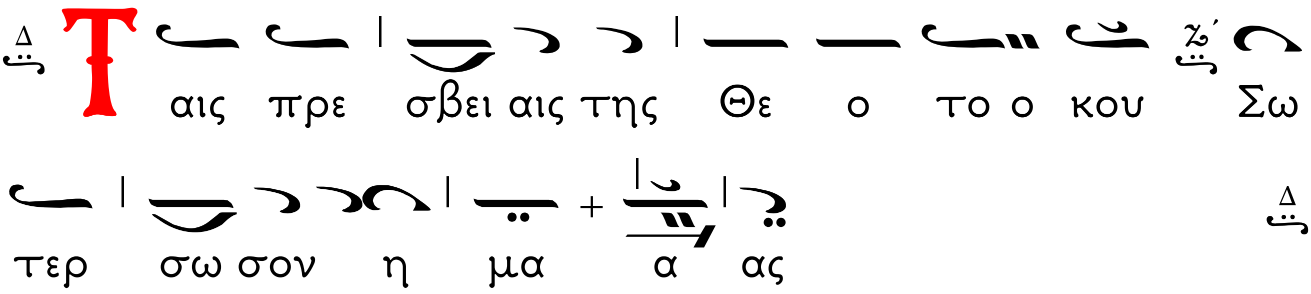

Ἀντίφωνον Β΄

Ἦχος πα̈ Κε

στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶπεριεζώσατο.

στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

στίχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

στίχ. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

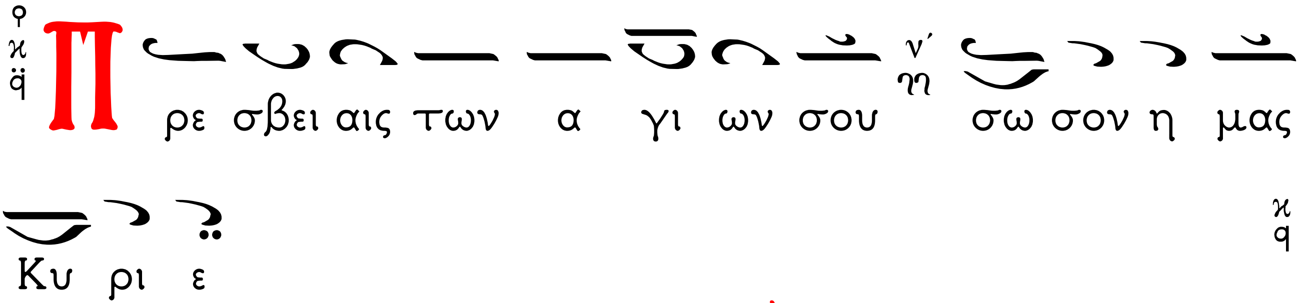

ὁ Μονογενὴς

Ἦχος Δι

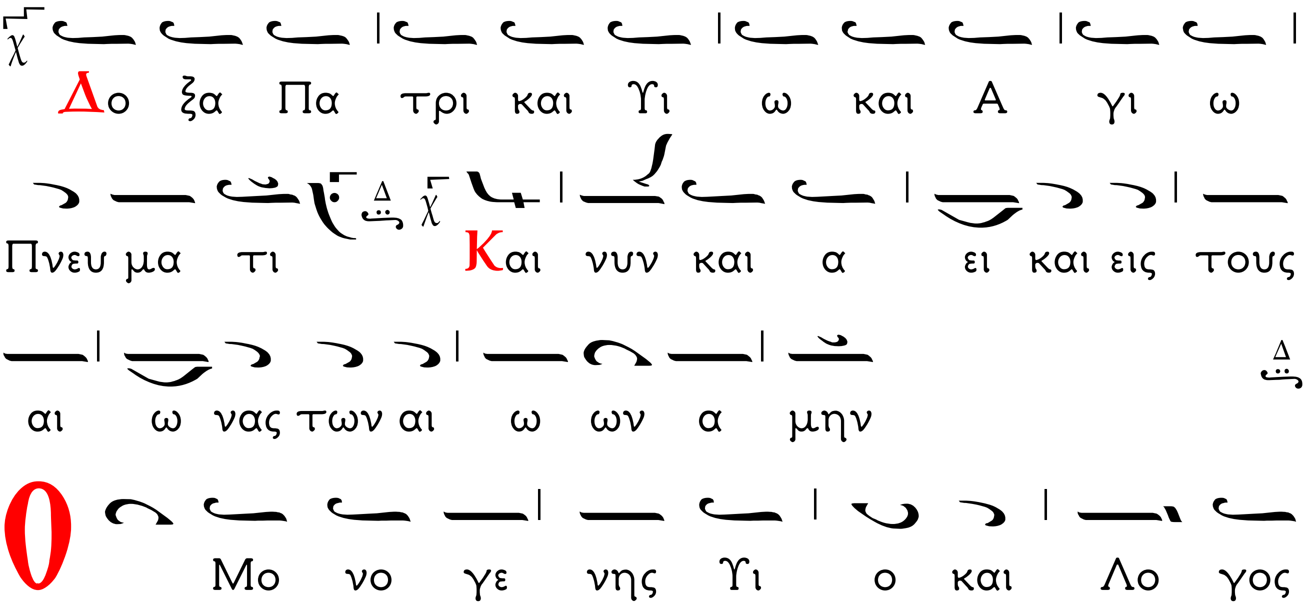

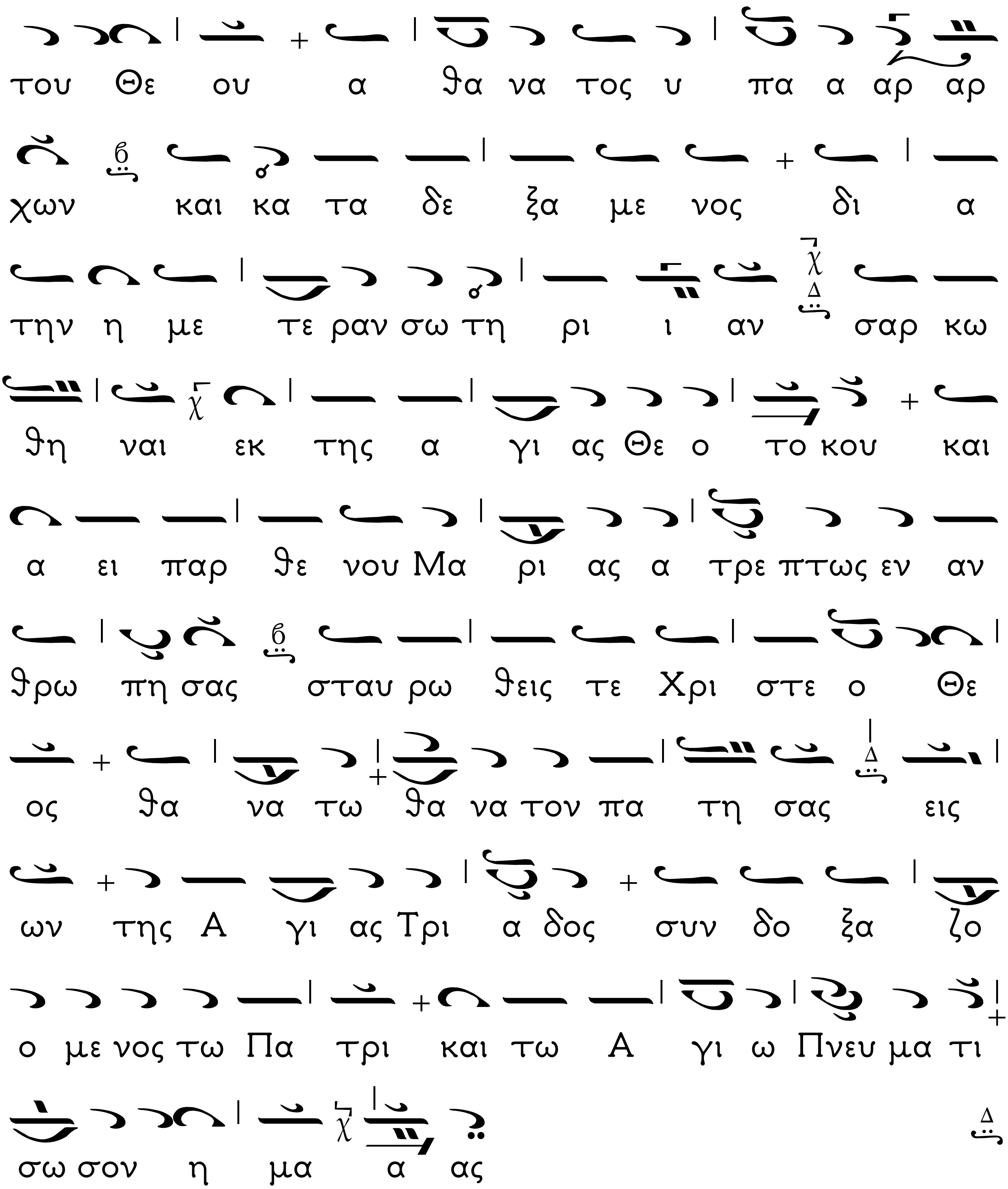
του Θε ου α ϑα να τος υ πα α αρ αρ
χων και κα τα δε ξα με νος δι α
την η με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω
ϑη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου και
α ει παρ ϑε νου Μα ρι ας α τρε πτως εν αν
ϑρω πη σας σταυ ρω ϑεις τε Χρι στε ο Θε
ος ϑα να τω ϑα να τον πα τη σας εις
ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο
ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα τι
σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δι

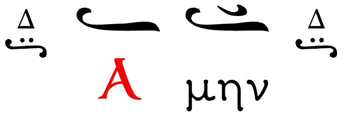

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

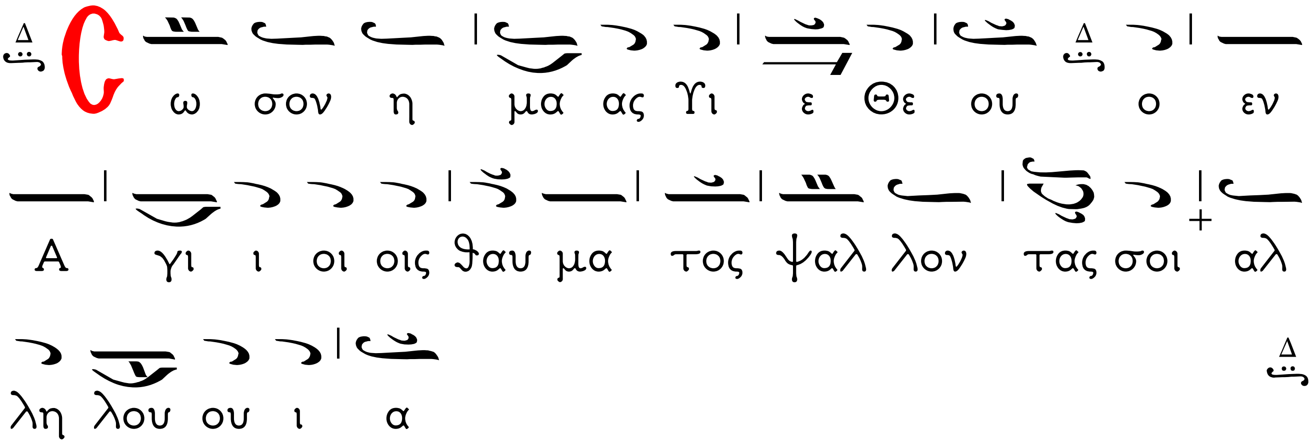

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

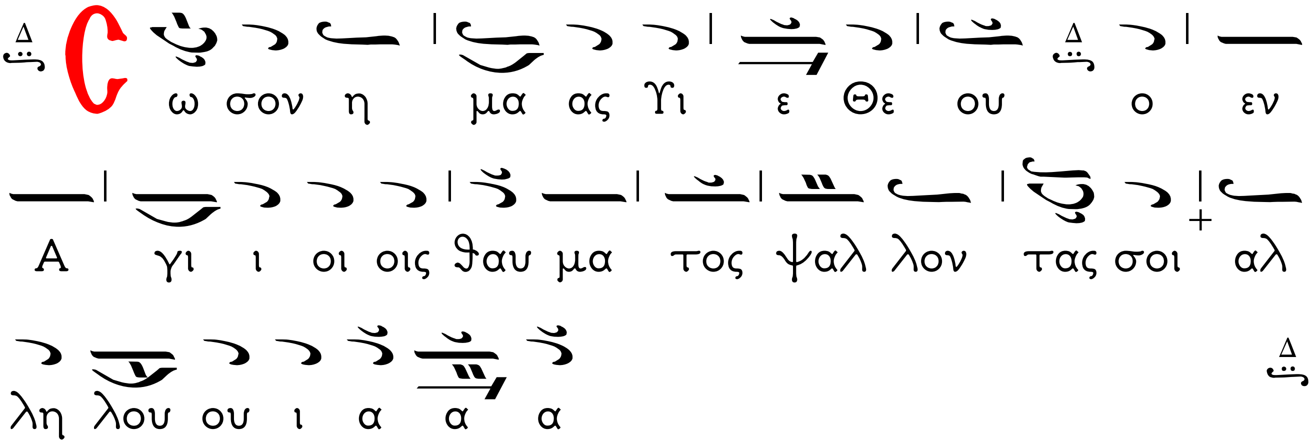

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Δι

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προσ πε ε
σω ω μεν Χρι στω Σω σον η μα ας Υι ε Θε
ου ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα τος ψαλ
λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον μαρτυρικὸν

Ἦχος Δι

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ
φη ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε χον
τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων αυ

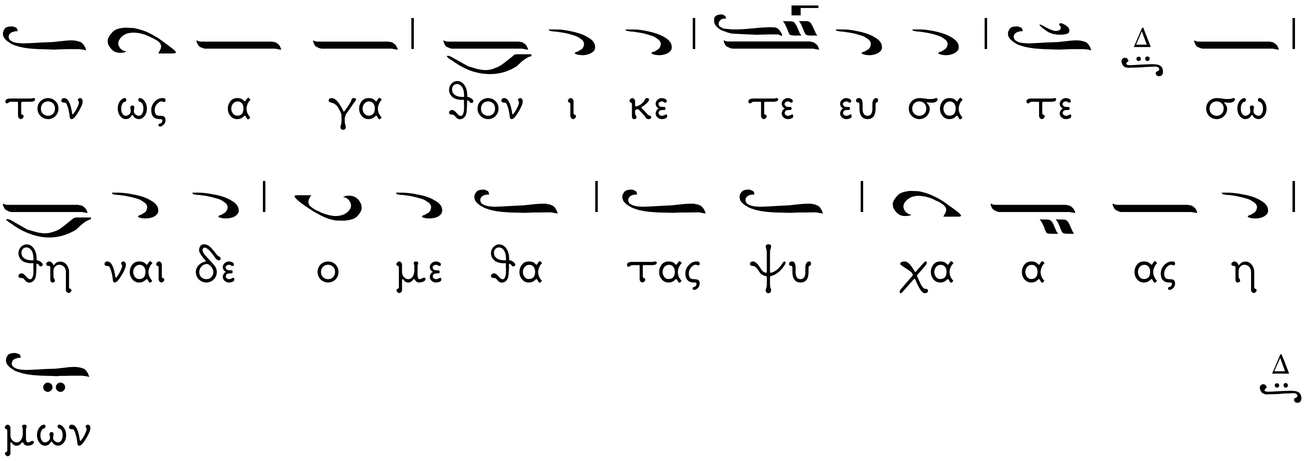

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον·οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοὶς μεταστάσι, δοῦναι τήν ἀνάπαυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Ἦχος Δι

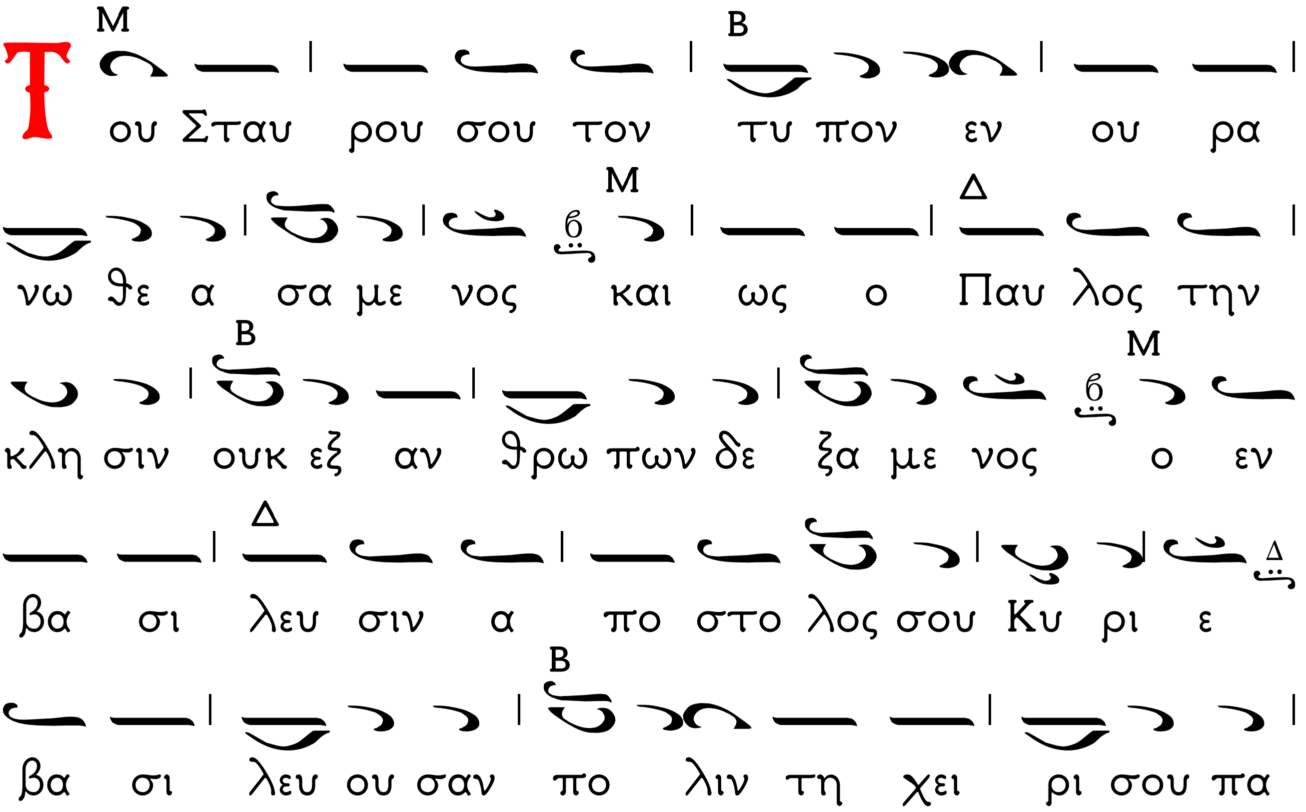

ρε θε το ην πε ρι σω ζε δι α παν

τος εν ει ρη η νη πρε σβει αις της Θε ο

το κου μο νε φι λαν θρω πε

Δόξα Πατρί...
Κοντάκιον νεκρώσιμον Σαββάτου

Ἦχος πλ. δ΄ Γα

Με τα των α γι ων α να παυ σον Χρι στε

τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν θα ουκ ε στι

πο νος ου λυ πη ου στε να γμος αλ λα ζω η α

τε λε ευ τη η τος

Καὶ νῦν...
Κοντάκιον μαρτυρικὸν Σαββάτου

Ἦχος πλ. δ΄ Γα

Ως α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω

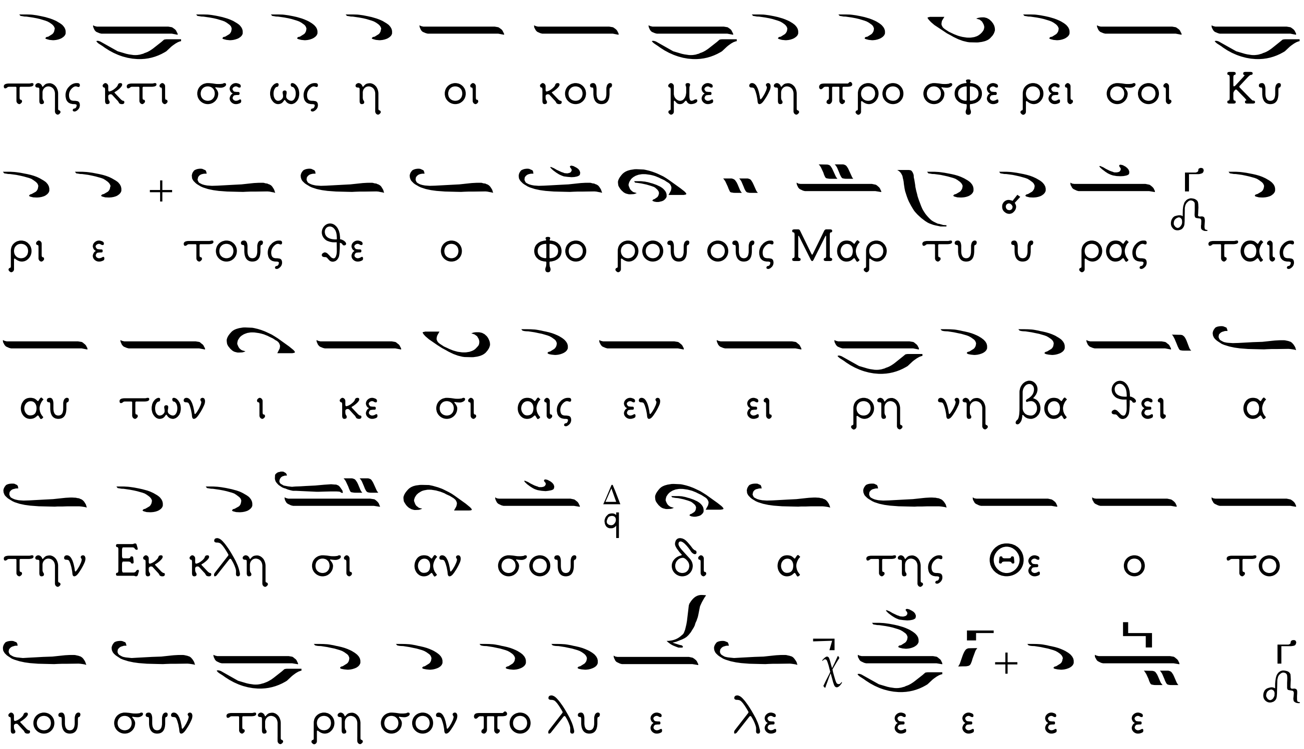

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Γ´, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β´

Εὐφράνθητι ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὕπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β´

Μακάριοι ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνόν αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Μακάριοι, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶγενεάν. Ἀλληλούια